

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2019 m. vasaris Nr. 2 (114)

Sidabriniai šuoliai

Snieglentininkas Motiejus
Morauškas Europos jaunimo
olimpiniame festivalyje
Sarajeve tapo vicečempionu

**EURO
JACKPOT**

**Laimėk iki
90 milijonų eurų**

www.perlas.lt

TURINYS

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

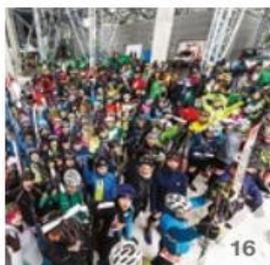
Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 2 (114), 2019 m.

12

14

16

28

30

5

SKAITYTOJAMS

LTKO PREZIDENTĖS MINTYS

6

GENERALINĖ ASAMBLĖJA

KAI DAUG, NORISI DAR DAUGIAU

9

INTERVIU

KAI MAŽI TAMPA MATOMI IR DIDELI

12

PLANAI

OLIMPINĖS GIMNASTŲ VILTYS

14

OLIMPINIS ŠVIETIMAS

ARABAMS PATIKO AKTYVIOS UŽDUOTYS
MOKSLEIVIUS STEBINO IR SKATINO VEIKTI

16

FESTIVALIS

NET LEDINIS VANDUO NEIŠGĄSDINO

20

KURSAI

MINTIMIS IŠ DŽŪKIJOS – Į TOKIJĄ

24

OLIMPINIS FESTIVALIS

IŠ SARAJEVO – SU SIDABRO MEDALIU

28

ŽVILGSNIS

PASKUTINIO TAŠKO DAR NEDEDA

30

PARODA

SPORTO IR LAISVĖS SŪKURY

32

KRONIKA

LTKO ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

Europos jaunimo
žiemos olimpinio
festivalio vicečempionas
snieglenčininkas Motiejus
Morauškas

Gedo Saročkos nuotr.

REDAKTORIUS

Bronius Čekanauskas

AUTORIAI

Marytė Marcinkevičiūtė
Gedas Saročka
Bronius Čekanauskas
Inga Jarmalaitė
Vaidotas Januška
Rytis Kazlauskas
Dominykas Genevičius
Lina Daugėlaitė
Linas Jaurys

FOTOGRAFAI

Alfredas Pliadis
Vytautas Dranginis
Saulius Čirba

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

SPAUSDINA

„Lietuvos ryto“ spaustuvė

TIRAŽAS

4000 egz.
ISSN 1648-6331
Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga
su savo skaitytojais, privalu
pranešti, kad informacijos šaltinis –
„Olimpinė panorama“

PAJUSK ATOSTOGAS IŠ ANKSTO

ĮSIGYK POILSINĘ
2019 M. VASAROS
KELIONĘ JAU DABAR

- **TURKIJA**
- **EGIPTAS**
Šarm aš Šeichas Naujiena!
- **TUNISAS**
Džerba Naujiena!
- **GRAIKIJA**
Kosas Naujiena!
- **BULGARIJA**
- **JUODKALNIJA**
- **KROATIJA**
Splitas Naujiena!
- **ALBANIJA** Naujiena!
- **ITALIJA**
- **ISPANIJA**
Kosta del Solis Naujiena!
- **PORTUGALIJA**

ĮSIMINTINA VASARIO 14-OJI

DAINA GUDŽINEVIČIŪTĖ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTĖ

Vasario mėnuo ir ypač vasario 14 diena – išskirtinė Lietuvos žiemos sportui. Prieš 31 metus Lietuvos slidininkė Vida Vencienė Kalgario olimpinėse žaidynėse aukso medalį iškovojo būtent šią dieną. Šių metų vasario 14-ąją dar vieną medalį – sidabrinį – Europos jaunimo olimpiniam festivalyje pelnė snieglenčininkas Motiejus Morauskas. Valstybei, kurioje geriausiu atveju sniego būna pusantr mėnesio per metus, tai didelis laimėjimas. Visos televizijos, visi portalai nušvietė šią Lietuvos sporto pergalę kaip svarbiausią tos dienos, o gal ir viso šio mėnesio. Motiejus to vertas. Stebėjau jo pasirodymus ir šuolius, mačiau jo akis. Jos dega. O tai geras ženklas planuojant 2020-ųjų jaunimo bei 2022 m. žiemos olimpinį žaidynių Lietuvos komandą. Motiejau, nesustok!

Nesustoti raginu ir kitus Europos jaunimo olimpiniam žiemos festivalyje dalyvavusius šalies sportininkus – lygumų ir kalnų slidininkus, biatlonininkus. Ne visi startai pavyko kaip planuota, bet juk iš tokių geriausia mokytis. Varžymasis su elitiniais sportininkais – puikiausias būdas pažinti ne tik juos, bet ir save, praplėsti savo galimybių ribas, atrasti savyje naujų gebėjimų. Tikiu ir žinau, kad dauguma Lietuvos sportininkų susirado naujų draugų, pa-

žino naują šalį, gavo ateityje padėsiančios patirties ir paskatą tobulėti.

Antrą žiemos pusę Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui – vienas aktyviausių visų metų laikotarpių. Į jį sukurta žaidynės, festivaliai, LTOK generalinė asamblėja, specialūs mokymai bei kursai. Visi jie svarbūs mūsų veikloje.

Sausio ir vasario sandūroje Druskininkuose vyko Lietuvos olimpinės rinktinės trenerių, gydytojų, kineziterapeutų, vadybininkų ir olimpinės rinktinės kandidatų kursai. Juose savo sričių profesionalai dalijosi aktualia ir naujausia sportininkų rengimo, lėšų paskirstymo individualių sporto šakų atstovams kriterijų, sporto medicinos ir medikų, trenerių kvalifikacijos kėlimo, olimpinio švietimo bei tarptautinių ryšių temomis. Šalia esamų lyderių žinių sėmėsi perspektyviausi ir labiausiai motyvuoti moksleiviai – Druskininkuose vyko „Olimpinės kartos“ mokymai, kuriuose šįkart didžiausias dėmesys buvo skirtas renginių organizavimui bei šių dienų sporto komunikacijai.

Pirmąjį vasario savaitgalį Druskininkuose surengtas iki šiol didžiausias „LTeam“ olimpinis žiemos festivalis. Pirmą kartą ši sporto šventė vyko tris dienas, joje apsilankė apie 10 tūkst. žmonių. Aktyviausi festivalio dalyviai išsidalijo 2500 medalių,

8 tūkst. dovanų, prizų, suvenyrų. Kurorte paaikškėjo Lietuvos sniego tinklinio ir „Snow Kayak“ čempionai, dalyvius linksmo Leonas Somovas ir Kaia, Vido Bareikio ir grupės „Antikvariniai Kašpirovskio dantys“ koncertai. Džiugu, kad į renginį atvyko naujasis švietimo, mokslo ir sporto ministras Algirdas Monkevičius, Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos pirmininkas Kęstutis Smirnovas, kiti Seimo nariai, daugiau nei dešimt olimpiečių. Druskininkai tapo neabejotina žiemos sporto ir pramogų sostine.

Antrąjį metų mėnesį tradiciškai vyko LTOK generalinės asamblėjos eilinis posėdis. Patvirtinome 2018 m. LTOK veiklos ataskaitą ir finansinę veiklą. Apklausos, skaičiai, nuveikti darbai rodo, kad einame teisinga kryptimi. Sportininkų pasiruošimo olimpinėms žaidynėms finansavimas kasmet didėja. Pagausėjo ir olimpinės stipendijas gaunančių sportininkų gretos. Nors LTOK skaičiai didėja, jie patinka ne visiems. Skirtingos nuomonės – normalus dalykas. Jas išklausėme, o pateiktus siūlymus aptarėme mėnesio pabaigoje vykusiame LTOK vykdomojo komiteto posėdyje.

Gražiaus pavasario!

”
**VARŽYMASIS
SU ELITINIAIS
SPORTININKAIS –
PUIKIAUSIAS
BŪDAS PAŽINTI
NE TIK JUOS,
BET IR SAVE,
PRAPLĖSTI SAVO
GALIMYBIŲ
RIBAS, ATRASTI
SAVYJE NAUJŲ
GEBĖJIMŲ.**

LTOK vykdomasis komitetas

KAI DAUG, NORISI DAR DAUGIAU

VASARIO 6 D. VILNIUJE VYKO EILINĖ LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO GENERALINĖS ASAMBLĖJOS SESIJA. JOJE DALYVAVO 54 LTOK NARIAI IR 11 LTOK GARBĖS NARIŲ. ASAMBLĖJA PRASIDĖJO IR BAIGĖSI OLIMPINIŲ HIMNU.

GEDAS SAROČKA, ALGIS BALSYS

Į sesiją atvyko Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos pirmininkas Kęstutis Smirnovas, Seimo nariai Virgilijus Alekna ir Algirdas Sysas, Kūno kultūros ir sporto departamento laikinoji vadovė Kornelija Tiesnesytė, Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos Mokymosi visą gyvenimą departamento patarėjas Rolandas Zuoza, gausus būrys žiniasklaidos atstovų. Konferencijų salė buvo pilnutėlė.

Prieš sesijos pradžią LTOK prezidentė Daina Gudzi-nevičiūtė LTOK garbės nario regalijas įteikė LTOK atkūrimo 1988 m. darbo grupės nariui, buvusiam LTOK viceprezidentui, Vykdomojo komiteto nariui Vytui Nėniui.

Sveikinimo žodžius tarė K.Smironovas, K.Tiesnesytė.

„Per pastaruosius metus nuveikėme išties daug. Priėmėme Sporto įstatymą, žodis „sportas“ atsirado ministerijos pavadinime. Teoriškai sportas pakeltas į aukštesnį lygį, bet praktiškai reikia tą įrodyti darbais. Praeities nepakeisim, bet iš klaidų reikia pasimokyti ir jų nebekartoti. Verskime naują lapą ir pradėkime kurti visi drauge. Gero posėdžio“, – sakė K.Smironovas. Sėkmingo darbo linkėjo ir K.Tiesnesy-

tė. Ji sakė, kad iššūkių Lietuvos sporte nėra nauji, jais gyvena visa Europa.

D.Gudzinevičiūtė paprašė tylos minute pagerbti laikotarpiu tarp dviejų asamblėjų anapilin iškeliavusius iškilus olimpinį idėjų puoselėtojus Alfonsą Grumbiną, Algį Daumantą, Vladą Kupstį, Kęstą Miškinį.

Buvo patvirtintos mandatų ir balsų skaičiavimo komisijos, sekretoriatas. LTOK generalinis sekretorius, mandatų komisijos pirmininkas Valentinas Paketūras informavo apie LTOK vykusius pasikeitimus. Asamblėja patvirtino sesijos darbotvarkę ir reglamentą.

Pradėdama savo kalbą LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė apžvelgė žiniasklaidoje pasirodžiusius straipsnius prieš LTOK ir UAB „Olifėja“, siūlymus keisti Loterijų įstatymą bei LTOK finansavimą paversti biudžetiniu.

Pristatydama LTOK 2018 m. veiklą D.Gudzinevičiūtė akcentavo stabilų visuomenės pasitikėjimą ir tarptautinį pripažinimą. Lapkričio mėnesio tyrimo duomenimis, LTOK veiklą teigiamai vertina 63 proc. Lietuvos gyventojų. LTOK aktyvumas buvo įvertintas

38

PROCENTAI

Didžiąją 2019 m. LTOK biudžeto dalį, 8 mln. 30 tūkst. eurų, planuojama skirti olimpinio sporto finansavimui – 38 proc. daugiau nei 2018 m.

Salė buvo pilnutėlė

ir tarptautinės bendruomenės – LTOK prezidentė tapo Tarptautinio olimpinio komiteto ir TOK sportininkų palaikymo komisijos nare, buvo apdovanota TOK prizų „Moteris ir sportas“.

Savo pranešime D.Gudzinevičiūtė išskyrė sėkmingą Lietuvos sportininkų pasirodymą jaunimo olimpinėse žaidynėse Buenos Airėse, kuriose Lietuvos atstovai iškovojo tris medalius. Teigiamai vertino mūsiškių pasirodymą žiemos olimpinėse žaidynėse Pjongčange: ten aukščiausių tryliką vietą užėmė biatlonininkas Tomas Kaukėnas. Gyrė LTOK tarptautinių ryšių direkcijos projektus, nuolat besiplečiančią LTOK olimpinio švietimo veiklą, kurią TOK įvardija kaip vieną iš prioritetinių viso olimpinio sąjūdžio kryptių. D.Gudzinevičiūtė priminė, kad pernai buvo minimas LTOK 30-metis, kad pagaliau buvo grąžintas olimpinis medalis Austrai Skujytei. Prezidentė padėjo partneriams.

D.Gudzinevičiūtė pristatė 2019 m. LTOK biudžeto apmatas, didėjančias sportininkų, gausiančių olimpinės stipendijas, gretas – nuo 80 iki 89, dešimtadaliu sumažėsiančias administravimo išlaidas. Daugiausiai lėšų pagal LTOK patvirtintus kriterijus bus skirta krepšiniui, po jo rikiuojasi lengvoji atletika, irklavimas, baidarių ir kanojų irklavimas, dviračių sportas, plaukimas ir imtynės.

Su LTOK revizijos komisijos atlikto patikrinimo rezultatais supažindino komisijos narys Vilmantas Liorančas. Jis teigė, kad komisija patikrino pagrindinius LTOK finansinius rodiklius ir jokių pažeidimų nenustatė. Revizijos komisijos pirmininkui pritarė ir auditą Olimpijame komitete atliekančios bendrovės „PricewaterhouseCoopers“ atstovas Rimvydas Jogėla, kuris pabrėžė, kad LTOK atsižvelgia į auditorių rekomendacijas ir jas įgyvendina.

LTOK išdininkas Rimgaudas Balaiša pristatė LTOK 2018 m. biudžeto vykdymo apyskaitą ir LTOK 2018 m. biudžeto projektą. Išdininkas informavo, kad 2018 m. LTOK planavo gauti 8 mln. 880 tūkst. eurų pajamų, o gavo 9 mln. 683,7 tūkst. eurų. Metų biudžetą padidino gautas didesnis nei planuota „Olifėjos“ finansavimas.

2018 m. LTOK išlaidos siekė 8 mln. 777,1 tūkst. eurų. 2019 m. pradžioje lėšų likutis iš 2018 m. sudarė 1 mln. 443,2 tūkst. eurų. Iš jų metų gale suformuotas 500 tūkst. eurų lėšų rezervas, kurį numatoma skirti Lietuvos olimpiečių dalyvavimui Tokijo olim-

pinėse žaidynėse finansuoti.

2019 m. LTOK planuojamos pajamos yra 10 mln. 599 tūkst. eurų – numatomas 5 proc. augimas. Didžiąją biudžeto dalį, 8 mln. 30 tūkst. eurų, planuojama skirti olimpinio sporto finansavimui – 38 proc. daugiau nei 2018 m. 660 tūkst. eurų didėja olimpinės pamainos finansavimas, 180 tūkst. eurų – Europos žaidynių Minske programos finansavimas. Tęsimos programų „Tokijas 2020“ ir „Pekinas 2022“ finansavimas, numatyta lėšų Europos jaunimo žiemos olimpiniam festivaliui Bosnijoje ir Hercegovinoje bei Europos jaunimo vasaros olimpiniam festivaliui Baku pasirengti.

LTOK generalinėje asamblėjoje kalbėta apie naujus LTOK narius. Informuota, kad LTOK narių sąrašė lieka suspenduota Lietuvos laipiojimo sporto federacija (LLSF), kuri vis dar yra asocijuota Tarptautinės laipiojimo sporto federacijos narė. Pagal LTOK įstatus LTOK nare gali tapti tik ta federacija, kuri yra tarptautinės federacijos narė. Tapti tarptautinės federacijos nare LLSF galės per artimiausią Tarptautinės laipiojimo sporto federacijos asamblėją.

Panaši ir Lietuvos riedlenčių federacijos (LRF), kuri vis dar nėra tarptautinės federacijos narė, padėtis. Galimybę tapti Tarptautinės riedlenčių sporto federacijos nare LRF turės artimiausioje tarptautinės federacijos asamblėjoje.

Diskusijose kalbėjo Lietuvos parolimpinio komiteto prezidentas Mindaugas Bilius, Lietuvos lengvosios atletikos federacijos prezidentas Eimantas Skrabulis, Lietuvos kerlingo federacijos prezidentas Vytautas Zimnickas, Biatlono federacijos prezidentas Arūnas Daugirdas, Lietuvos krepšinio federacijos generalinis sekretorius Mindaugas Špokas, Lietuvos tinklinio federacijos prezidentas Darius Čerka, Laipiojimo sporto federacijos prezidentė Margarita Smirnovienė, Lietuvos buriuotojų sąjungos prezidentas Naglis Nasvytis, Lietuvos žolės riedulio federacijos prezidentas Leonardas Čaikauskas, Beisbolo federacijos prezidentas Virmidas Neverauskas, Lietuvos golfo federacijos prezidentas Česlavas Okinčicas, Lietuvos karatė federacijos prezidentas Romas Vitkauskas, asociacijos „Sportas visiems“ prezidentas Bronislavas Vasiliauskas, Lietuvos plaukimo federacijos prezidentas Emilis Vaitkaitis, Lietuvos šiuolaikinės penkiakovės federacijos prezidentas Genadijus Makušėvas.

K.Smironovas

Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos patarėjas R.Zuoza (dešinėje)

”
NORIU PASIDŽIAUGTI „OLIFĖJOS“ DARBU, NORIU PASIDŽIAUGTI LTOK PINIGŲ SKIRSTYMU, NES BEVEIK 80 PROC. ATITENKA SPORTUI. VISŲ MŪSŲ TIKSLAS, KAD PINIGŲ BŪTŲ DAUGIAU, O GINČŲ MAŽIAU.“

MINDAUGAS ŠPOKAS

LTOK garbės nariu tapusį V.Nėnių sveikino olimpiinių sidabro ir bronzos medalių laimėtoja A.Skujytė bei olimpinės čempionės D.Gudzinevičiūtė ir L.Kačiušytė

B.Vasiliauskas

K.Tiesnysytė

”
**NESUPRANTU
 NESUTARIMŲ IR
 PYKČIŲ. KIEK ŽINAU,
 VISŲ SPORTO ŠAKŲ
 ATLETAI BENDRAUJA
 DRAUGIŠKAI. GAL
 GALIME IR MES
 SPORTININKŲ VARDAN
 DIRBTI DRAUGIŠKAI?
 PASISTENKIME DĖL
 SPORTININKŲ.**

MINDAUGAS BILIUS

Siūlome skaitytojams diskusijos dalyvių mintis.

„Dirbame lyg ir draugiškai, bet spaudoje visko gali paskaityti. Nesuprantu nesutarimų ir pykčių. Kiek žinau, visų sporto šakų atletai bendrauja draugiškai. Gal galime ir mes sportininkų vardan dirbti draugiškai? Pasistenkime dėl sportininkų“, – ragino M.Bilius.

„Jau 30 metų esame šeima. Stipriai žengėme į tarptautinę olimpinę šeimą. Bet ar negalėjo būti geriau? Kritikai nėra maištininkai“, – sakė E.Skrabulis, kuris daug kalbėjo apie „Olifėjos“ veiklą.

„Kur pinigai, ten daug nuomonių. Negerai, kai svarstymai prasideda ne tarpusavyje, o žiniasklaidoje. Aš čia išvelgiu ir priešrinkiminius reikalus. Kritikuojančiai LTOK nieko nekalba apie sportą, olimpinę paminą. Tik apie finansus. Kviečiu nesutarimus spresti prie bendro stalo“, – siūlė V.Zimnickas.

„Kalbame apie svarbius dalykus. Džiugu, kad planuojame biudžetą su daugiau pinigų. LTOK reikėtų daugiau diskutuoti su federacijomis dėl lėšų paskirstymo. Mes (tikriausiai turima galvoje naujoji keturių asmenų įkurta organizacija – aut. pastaba) pristatėme alternatyvų biudžetą. Svarbiausia, kad pakaktų lėšų olimpiniam pasirengimui“, – sakė A.Daugirdas.

„Noriu pasidžiaugti „Olifėjos“ darbu, noriu pasidžiaugti LTOK pinigų skirstymu, nes beveik 80 proc. atitenka sportui. Visų mūsų tikslas, kad pinigų būtų daugiau, o ginčų mažiau. Nereikia žiūrėti į kito kišenę“, – ragino M.Špokas.

„Mes dirbame dešimt metų. Sportininkai dalyvauja visose varžybose. Mūsų bendruomenė stipri. Dirbam, kol viską išsiaiškinsime“, – sakė M.Smirnovenė.

„Pagrindinė tema – sporto įvaizdis. O jis kenčia nuo konfliktų. Jeigu tai politika, tai laimėkite rinkimus ir darykite naują tvarką. Vieningumo linkiu visiems“, – linkėjo D.Čerka.

„Daug kalbėta, kad nemokam diskutuoti. Mums dėl sporto įvaizdžio menkinimo sumažėjo rėmėjų. Artėjant Tokijo žaidynėms reikia vienybės“, – sakė N.Nasvytis.

„Matau gerą biudžetą, o kalbos sukosi apie keturių federacijų vadovų keliamas problemas. Jūsų siūlomo alternatyvaus biudžeto nesupratome. Nepelnytai puolate „Olifėją“. E.Skrabulis anksčiau pats buvo LTOK vykdomojo komiteto narys, tai kodėl tada nesidomėjo loterijų veikla?“ – klausė L.Čaikauskas.

„Baikit tuos laiškus į tarptautines organizacijas ir federacijas siuntinėti. Siūloma LTOK prezidentei trauktis iš pareigų, nes ji tapo TOK nare. Absurdas. Džiaugtis reikia. Klausiam, ar galėjo būti geriau? O kodėl nepaklausiam, ar negalėjo būti blogiau?“ – klausimus kėlė V.Neverauskas.

„Džiugu šiandien matyti skaičius. Be ginčų nebūna pasitarimų. Tik man nesuprantama, kad norim sunaikinti savo pajamų šaltinį „Olifėją“. Mes privalome mąstyti plačiau, ne tik savo federacijų rėmuose, – sakė Č.Okinčicas. – Keli žodžiai apie golfą. Sekame Lietuvos krepšininkų pavyzdžiu ir du geriausius mūsų žaidėjus – vaikina ir merginą – siunčiame studijuoti ir treniruotis į JAV. Ten jie atstovaus savo universitetams ir Lietuvai.“

„Metai buvo sėkmingi ir nesėkmingi. Mes siūlėme konkrečius veiksmus – reikia konkrečių kriterijų“, – sakė R.Vitkauskas.

„Aiški ataskaita, aiškūs skaičiai. Dabartinė tvarka nepatinka tiems, kurie prastai dirba. Visai nedaug trūko, kad būtume ištiesę ir kojas. Nesuprantu, kaip galima taip gražiai teikti pasiūlymus per kitas kambario duris, kad LTOK netektų lėšų, kad kokia mistinė kontora ar firma mums objektyviai paskirstytų pinigus. Kas kam nepatinka? Ogi nepatinka tiems, kurie mažiausiai dirba. Štai sėdi viena federacija, kuri galbūt neturėtų teisės sėdėti tarp mūsų, nes neturi nė vieno klubo, tik biudžetines organizacijas. Nepatinka kriterijai? O kuo jie yra blogi, kodėl nebuvo galima jų aptarti? LTOK paskelbtas karas ir tuos iniciatorius žinome ir matome“, – emociškai kalbėjo B.Vasiliauskas.

„Reikia naujo formato diskusijų. Sportas apima labai daug krypčių. Atrodo, kad neturim bendro paveiklo, kur mes norim būti“, – svarstė E.Vaitkaitis.

„LTOK turėtų pasiaiškinti, ar „Olifėja“ gali skirti dar daugiau pinigų“, – siūlė G.Makušėvas. Ne veltui sakoma, kad kai pinigų daugėja, jų norisi dar daugiau...

Asamblėjos nariai patvirtino LTOK prezidentės ataskaitą, LTOK revizijos komisijos ataskaitą, LTOK vykdomojo komiteto 2018 m. finansinės veiklos ataskaitą, LTOK 2018 m. biudžeto įvykdymo apyskaitą bei LTOK 2019 m. veiklos planą ir biudžetą.

Su LTOK prezidentės D.Gudzinevičiūtės Generalinėje asamblėjoje pateikta 2018 m. LTOK veiklos ataskaita galima susipažinti LTOK interneto svetainėje.

KAI MAŽI TAMPA MATOMI IR DIDELI

L TOK DALYVAVIMAS TARPTAUTINIUOSE PROJEKTUOSE ATVERIA DURIS MŪSŲ TRENERIAMS, SPORTININKAMS, SPORTO VADYBININKAMS ĮPRAŠTĄ DARBĄ BENT TRŪMPAM IŠKEISTI Į MOKYMŲ SUOLĄ, O MAŽOMS ŠALIMS, MAŽIEMS OLIMPINIAMS KOMITETAMS TAPTI MATOMIEMS IR DIDELIEMS.

INGA JARMALAITĖ

L TOK archyvo nuotr.

Antrosios karjeros kursų dalyviai

„**DŽIUGU STEBĖTI, KAIP ŽMOGUS KEIČIASI, ATRANDA, KAD KURSAI, SEMINARAI – NE ŠIAIP SMAGUS PASIBUVIMAS, BET ČIA GALIMA DAUG ĮDOMAUS IR NAUDINGO RASTI.**

VAIDA MASALSKYTĖ

„Kai daliniesi – gauni atgal. Mes dirbame tokiu principu: ką galime – tą duodame, prašome imti ir naudotis“, – sako L TOK užsienio ryšių direktorė dr. Vaida Masalskytė.

Paklausta, ar pati bent kartą dalyvavo mokymuose, prie kurių rengimo prisideda, atsakymui pateikti pasitelkia tokį santykį – vienas su dvidešimt. „Jeigu pati dalyvaučiau, maždaug dvidešimties žmonių grupei kursų, seminarų, mokymų nesurengčiau. Šis skaičius ir lemia, kad mokymuose dalyvauju ir kvalifikaciją keliu neakivaizdžiai – modifikuodama programas, atrinkdama lektorius, eidama jų vedamų mokymų, seminarų, kursų pasiklaudyti“, – paaiškina V. Masalskytė.

Kokių yra tarptautinių sporto pro-

jektų, kaip jie skirstomi? Ir kokiuose dalyvauja L TOK?

Sporto projektus įprasta skirstyti pagal tai, kas juos rengia ir finansuoja. Ypač reikšmingą grupę sudaro Tarptautinio olimpinio komiteto Olimpinių solidarumo remiamos kvalifikacijos kėlimo programos ir projektai: sportininkams – antrosios karjeros mokymai; treneriams – sporto šakos techniniai kursai, sporto administravimo kursai treneriams, stipendijos studijoms; sporto administratoriams – sporto administratorių kursai, sporto vadybos kursai pažengusiems; sporto medicinai – dalyvavimas TOK konferencijose, nacionaliniuose kursuose.

Iš TOK olimpinio solidarumo finansuojami sporto administravimo kur-

sai, kurie yra lyg pirminiai mokymai, o juos baigusius žmones kviečiame dalyvauti sporto vadybos kursuose pažengusiems. Šiuos kursus pradėjome rengti nuo 2014-ųjų ir iki dabar esame išdavę 138 baigimo sertifikatus. Iš pradžių buvome nedrąsūs, todėl pirmiausia į juos pakvietėme tik federacijų atstovus, tada orientavomės į savivaldybes ir jų sporto skyrių atstovus, o vėliau atidarėme duris sporto centrų ir sporto mokyklų atstovams.

Iš pradžių žiūrėjome siaurai tik į vieną sporto specialistų grupę, o tada pagalvojome, kad būtų gerai jiems visiems kartu susitikti, nes kiekvienos srities problematika kitokia, bet kartu ji susipynusi. Šis „miksas“ buvo

MLTOK MOKYMAI

NAUJOVĖ

LOGOTIPAS

„Esame nusistatę tikslus, turime susidare kelerių metų į priekį veiklos planą ir jau turime naują LTOK mokymų logotipą. Norime, kad mūsų mokymai asocijuotųsi su kokybe, nes labai atsakingai jiems ruošiamės, skrupulingai renkame lektorius. Norime, kad „M“ raidė šalia LTOK asocijuotųsi su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu, su aukščiausios kvalifikacijos specialistais, su motyvuotais dalyviais ir abipuse nauda – tiek visoms organizacijoms, tiek visiems dalyviams“, – pabrėžia LTOK užsienio ryšių direktijos vadovė Vaida Masalskytė.

sėkmingas, nes skirtingų sričių specialistai, išgirdę įvairios informacijos, bandė ieškoti, kaip galėtų vieni kitiems padėti.

Kas paskatino pradėti rengti ir kitokių kursus?

Daug bendraujame su sportininkais, treneriais, federacijomis ir žinome mūsų šalies problematiką. Pavyzdžiui, tai, kad mūsų treneriai dažniausiai priklauso ir sporto klubams, yra tų klubų savininkai, valdybos pirmininkai. Vadinas, jiems taip pat reikia administravimo žinių. Pasikalbėję su treneriams skirtą programą koordinuojančiais Olimpino solidarumo atstovais paprašėme jų leidimo organizuoti trenerių kursus ir leisti pagal mūsų poreikius šiek tiek modifikuoti programą, kad galėtume treneriams truputį plačiau pristatyti, ką daro LTOK, suteikti jiems daugiau žinių apie sporto psichologiją, sporto mediciną, leisti pačiuoipinėti olimpinę virtuvę – sužinoti, kas yra olimpinė rinktinė, kokios olimpinės rinktinės vadovo funkcijos. Jau surengėme dvejus tokius kursus treneriams.

Pernai pirmąkart rengėme sporto vadybos kursus pažengusiems. Toks projektas trunka apie metus. Čia vienas pagrindinių dalyviams keliamų reikalavimų, kad jie būtų dalyvavę jau minėtuose pirminiuose sporto administravimo kursuose, turėtų bazinių žinių ir sporto organizacijose užimtų tam tikras vadovaujamas pareigas. Šiuos kursus sudaro šešios temos, dalyviai gauna tam tikrą teoriją, situacijų simuliaciją, namų darbus. Namų darbams atlikti dažniausiai tenka tam tikru kampu išanalizuoti

savo atstovaujamos organizacijos veiklą. Matome, kaip šių kursų dalyviai truputį kitaip ima žiūrėti į savo organizaciją, drąsiau, naujoviškiau analizuoti jos veiklą. Arba supranta, kad tai, kas sena, yra vertybė, kurią reikia puoselėti. Šie vadybos kursai pažengusiems duoda naudos ne tik žmogui, bet ir įstaigai, kurioje jis dirba. Dalyviai pagilina lyderystės, strateginės vadybos, rinkodaros, finansų valdymo ir renginių organizavimo srities žinias.

Antroji sportininkų karjera – koks čia projektas ir kas jo sumanytojas?

Šie mokymai – TOK idėja. Mes esame surengę jau tris antrosios karjeros seminarus. Pirmuosius du vedė svečiai, o trečią – aš. Siekėme turėti savo lektorių, nes savas gali pakoreguoti TOK programą pagal šalies poreikius. Dabar planuojame ir norime vesti dviejų dienų mokymus. Ir ne teorinius, o praktinius. Pavyzdžiui, pusę dienos skirti gyvenimo aprašymui, šiam darbui pasikviesti specialistą, kuris padėtų sportininkams parengti profesionalų gyvenimo aprašymą.

TOK dirba su „Adecco“ – viena didžiausių pasaulio įdarbinimo agentūrų, pagal kurios programą vyksta šie mokymai. Jais taip pat siekiama, kad sportininkai atrastų ir kitą savo pašaukimą, nebūtinai susijusį su sportu.

Kai pernai susitikome su jaunaisiais sportininkais, vieni jau žinojo, ko norėtų, kiti dar nebuvo apsisprendę. Ne vienam sprendimą padėjo priimti adaptuotos kortelės, klausimynai – įrankiai, padedantys įsivertinti, kas tau patinka. Man pačiai buvo įdomu

atsakyti į pateiktus klausimus ir pasižiūrėti į savo nueitą darbinį kelią. Pasirodo, iš šaudyklos iki dabartinio savo kabineto ėjau tarsi pagal knygą, bet jeigu šią knygą būčiau pavarčiusi anksčiau, kai dar sportavau, būčiau patyrusi mažiau streso galvodama, o ką reikės veikti, kai baigsiu sportuoti. Siekiame padėti sportininkams stiprinti gebėjimus, reikalingus darbo rinkai ir savirealizacijai.

Ar kvalifikacijos kėlimo kursai, seminarai, mokymai, skirti sportininkams, treneriams, vadybininkams, jų dalyviams yra nemokami?

Juos finansuoja TOK olimpinis solidarumas. Priklausomai nuo kursų rengimo vietos ir tikslų, kuriuos keliamo, prie jų dažnai tenka prisidėti ir Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui. Olimpino solidarumo lėšų nepakanka visoms išlaidoms padengti. Jie palaiko iniciatyvą, bet jeigu tai iniciatyvai įgyvendinti reikia daugiau išlaidų, čia jau mūsų reikalas, kaip mes jas dengsime.

Finansavimas iš TOK olimpino solidarumo techniniams sporto šakų kursams rengti skiriamas ketveriems metams, kiekvienam olimpiniam komitetui yra nustatytas skaičius, kiek jų galima surengti. Dėl to kasmet vykstu į Lozaną, rodau, kokie puikūs mūsų federacijų rezultatai, bet kad rezultatai būtų dar geresni, mums reikia dar didesnio finansinio palaikymo. LTOK gauna truputėlį daugiau nei kiti olimpiniai komitetai.

Ar sudėtinga tobulėti norinčiam žmogui patekti į mokymus?

Pats svarbiausias dalykas – būsima dalyvis turi norėti ir jausti vidinę

▲
Vyksta užsiėmimai

425,2 mln.

SOLIDARUMAS

2017–2020 m. Tarptautinis olimpinis komitetas per Olimpinio solidarumo programą planuoja išdalyti 425,2 mln. eurų;

185,5 mln. eurų bus skirta pasaulinėms programoms;

195,7 mln. eurų – atskirų žemynų programoms finansuoti;

44 mln. eurų – šalių dalyvavimo olimpinėse žaidynėse išlaidoms padengti.

TOK OLIMPINIO SOLIDARUMO KVALIFIKACIJOS KĖLIMO PROGRAMOS IR PROJEKTAI

Sportininkams:

antrosios karjeros mokymai

Treneriams:

sporto šakos techniniai kursai
sporto administravimo kursai treneriams
stipendijos studijoms

Sporto administratoriams:

sporto administratorių kursai
sporto vadybos kursai pažengusiems

Sporto medicams:

dalyvavimas TOK konferencijose
nacionaliniuose kursuose

motyvaciją, nes jeigu žmogų kas nors kitas paskatina eiti, bet jis pats to nenori, tai matyti. Džiugu stebėti, kaip žmogus keičiasi, atranda, kad kursai, seminarai – ne šiaip smagus pasibuvimas, bet čia galima daug įdomaus ir naudingo rasti.

Pagrindinis atrankos kriterijus pretendentams, norintiems lankyti sporto vadybos kursą pažengusiems, – paties žmogaus motyvacinis laiškas ir rekomendacija, kurią turi pateikti mūsų, tai yra LTOK, narys – federacijos arba LTOK pripažintos asociacijos atstovas.

Koks buvo ilgiausias projektas, kuriame teko dalyvauti?

Didžiausias apimties projektas buvo „SUCCESS“, trukęs dvejus metus. Jo tikslas – suteikti moterims reikalingų kompetencijų, pasitikėjimo, naujų įgūdžių ir skatinti lyčių lygybę priimančias sprendimus. Jame tarp beveik 50 atstovių iš dar penkių Europos šalių dalyvavo ir aštuonios lietuvės, su kuriomis iki šiol palaikome ryšius. Jam pasibaigus vienos moterys kilo karjeros laipteliai, kitos keitė specializaciją, nes suprato, kad sportas –

ne jų sritis, todėl atrado save kitoje veikloje, viena dalyvė išvyko į užsienį. Visų šių moterų įgyta patirtis – tai sėkmės istorijos, nes jos atrado save, suprato, ar pasirinko tinkamą darbą. Tą suprasti – irgi pliusas, vadinasi, projektas puikiai pavyko.

Be TOK olimpinio solidarumo finansuojamų, kokiuose dar projektuose dalyvauja LTOK?

Minėtas „SUCCESS“ projektas buvo finansuotas iš Europos Komisijos „Erasmus+“ programos fondų. Iš tos pačios „Erasmus+“ programos dalyvavome ir mūsų Lietuvos sporto federacijų sąjungos koordinuotame „MIRACLE“ projekte, kurio tikslas – stiprinti moterų, sporto organizacijoje neužimančių vadovaujamų pozicijų, darbo įgūdžių ir mokyti iš daugiau patirties turinčių kolegų. Dabar dalyvaujame sausio pabaigoje Vilniuje prasidėjusiame „New Leaders“ projekte, kurį koordinuoja Suomijos olimpinis komitetas, idėją palaiko TOK ir Europos olimpinio komiteto asociacija. Jo tikslas – skatinti sporto organizacijose atsiskleisti jaunuosius lyderius.

Šiais metais kaip ekspertai esame pakviesti į Europos Tarybos projektą „Visi kartu“ („All In“). Domimės Šiaurės šalių projektais, kurie finansuojami iš Skandinavijos šalių fondų. Žodžiu, stengiamės dalyvauti visur, kur tik įmanoma.

Kaip į projektus kviečiami kitų šalių dalyviai ir kokios naudos gauna juose dalyvaujantys nacionaliniai olimpiniai komitetai?

Iš pradžių per susitikimus Briuselyje, kuriame įsikūręs Europos olimpinio komiteto biuras prie Europos Sąjungos, pasidalydavome informacija, kokie projektai mums įdomūs, ar mes juose norėtume būti koordinatoriai, ar tik partneriai. Dabar yra taip: mes turime idėją, einame ir sakome – turime tokią idėją, ar norite prisidėti prie mūsų. Be to, jau ir patys žinome, kam ką galima siūlyti.

Smagu matyti, kaip per tarptautinius mokymus susitinka tos pačios sporto šakos atstovai, o jų bendradarbiavimas tęsiasi ir po kursų, nes juos vienija panašios idėjos, vertybės. Taigi svarbus ne tik kvalifikacijos kėlimas, bet ir žmogiškieji ryšiai.

Gal metaforiškai būtų galima sakyti, kad įvairūs mokymai, kursai – tai galimybė šalia geriausių sportininkų dirbantiems žmonėms irgi siekti savų profesinių rekordų?

Gyvenimas eina į priekį, viskas keičiasi ne kas dieną, o kas akimirka. Jeigu mes norime judėti lygiagrečiai su besikeičiančiu pasauliu, turime visas naujoves žinoti, stengtis pasiimti tai, kas naudingiausia, ir tą įgyvendinti praktiškai. Tada turėsime adekvačiai į aplinką reaguojančias įstaigas ir nereikės sakyti, kad štai šita sporto organizacija gyvena pagal 20–30 metų atsilikusius principus, o kita jau svarsto, ką darys po penkmečio ar dešimtmečio.

Kai daliniesi, gauni atgal. Mes dirbame tokiu principu: ką galime – tą duodame, prašome imti ir naudotis.

▲
Sporto vadybos kursai pažengusiems

OLIMPINĖS GIMNASTŲ VILTYS

LIETUVOS VYRŲ SPORTINĖS GIMNASTIKOS RINKTINĖS VYRIAUSIASIS TRENERIS JEVGENIJUS IZMODENOVAS TIKI, KAD IR TOKIJO OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE VARŽYSIS MŪSŲ ŠALIES GIMNASTAI.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

LITOK archyvo nuotr.

Iš kairės: R.Tvorogalas, R.Guščinai, T.Kuzmickas

Tai būtų savotiška tąsa: Sidnėjaus olimpinėse žaidynėse dalyvavo Julija Kovaliova, Pekino Jelena Zanevskaja, Londono Laura Švilpaitė ir Rokas Guščinas, Rio de Žaneire – Robertas Tvorogalas, tad ir Tokijas mūsų gimnastams turėtų būti pasiekiamas.

Prieš Rio de Žaneiro olimpinės žaidynes R.Tvorogalą treniruojuojantis J.Izmodenovas buvo paskirtas Lietuvos vyrų rinktinės vyriausiuoju treneriu ir su savo auklėtiniais vyko į olimpiadą. Dabar šis 24-erių sportininkas siekia antrojo kelialapio į Tokijo olimpinės žaidynes.

Tarp kandidatų yra dar du gimnastai kauniečiai: 27-erių R.Guščinai ir 23-erių Tomas Kuzmickas. 31-erių J.Izmodenovas yra asmeninis R.Tvorogalo treneris, o su kauniečiais susitinka per treniruočių stovyklas,

kalbasi telefonu, atvyksta jiems padėti į Kauną.

J.Izmodenovas gimė Lietuvoje ukrainietės ir ruso šeimoje, turi seserį dvyne Alioną, kuri pirmoji pradėjo lankyti gimnastikos pratimus. Dabar ji irgi dirba gimnastikos trenerė klube „Šokliukas“. O brolis pasekė sesers pavyzdžiu.

2002-aisiais, būdamas keturiolikos, J.Izmodenovas pirmą kartą tapo Lietuvos čempionu. Nuo tada ir prasidėjo vilniečio era mūsų šalies vyrų sportinės gimnastikos padangėje. Jis tapo daugkartiniu Lietuvos čempionu, atstovavo šaliai pasaulio ir Europos čempionatuose, universiadijoje. Svariausias laimėjimas – 14 vieta daugiakovės varžybose per Europos čempionatą Lozanoje.

Jevgenijus siekė kelialapio į Londono

olimpines žaidynes, o jo neiškovojęs 2011-aisiais nutarė baigti sportinę karjerą, nes trūko lėšų pagrindiniams metų startams rengtis, didesnę dėmesį reikėjo skirti studijoms tuomečiame Vilniaus pedagoginiame universitete.

Lietuvos rinktinės vyr. treneris džiaugiasi gavęs gerų gimnastikos pamokų iš savo pirmojo trenerio, jau šviesaus atminimo Nikolajaus Borzykino, jį taip pat treniravusio Andrejaus Balabkino, kuris vėliau išvyko dirbti į Šveicariją, ir Aleksandro Filatovo, su kuriuo dabar dirba kartu.

Prisimindamas savo, kaip trenerio, debiutą J.Izmodenovas sako, kad dar būdamas šešiolikos jis savo treneriui jau padėjo treniruoti vaikus. Tikroju treneriu jis tapo būdamas 21-erių.

„Puikiai prisimenu, kaip į gimnastikos salę pirmą kartą atėjo dabartinis mano auklėtinis Robertas Tvorogalas. Tada dar aktyviai sportavau ir jis mane pamatė besitreniruojantį ant žiedų. Robertas pasakė, kad nori būti toks kaip aš, ir užsirašė į mano trenerio vadovaujama grupę. Kartu ir treniravomės.

Tačiau šis sparčiai tobulėjantis gimnastas 2015-aisiais panorė baigti sportinę karjerą. Treneris paprašė manęs pasišnekėti su Robertu. Sportininką pavyko perkalbėti ir jis iš gimnastikos nepasitraukė. Robertą tais metais pradėjau ugdyti kartu su savo treneriu ir jis pateko į Rio de Žaneiro olimpinės žaidynes“, – pasakoja J.Izmodenovas.

Kokios dabar mūsų gimnastų galimybės patekti į Tokijo olimpinės žaidynes? Ar laukia sudėtinga atranka?

Atranka bus tikrai sudėtinga, nes vyrų sportinė gimnastika populiari visame pasaulyje ir geriausių sportininkų meistriškumas gana vienodas. Jeigu mes viską padarysime, ką planuojame, tai tikimės, kad bent vienas

iš trijų mūsų olimpinių kandidatų kovos Tokijuje.

Turime šansų, kad kelialapius iškovos ir du mūsų gimnastai. Dabar truputį pasikeitė taisyklės, jos mums palankesnės: anksčiau šaliai, nepatekusiai į komandų varžybas, negalėjo atstovauti du sportininkai, o nuo šių metų galima ir dviem.

Jau įvyko komandinių varžybų atranka, kurioje mes nedalyvavome. Pirmuosius tris kelialapius į Tokiją pelnė Kinijos, Rusijos ir Japonijos komandos. Jos demonstruoja tokį meistriškumą, prie kurio nepriartėja kitų šalių gimnastai. Kitos devynios komandos dėl kelialapių varžysis toliau. Antroji atranka, kurioje bus kovojama daugiakovės varžybose, vyks spalio 14–21 d. per šių metų pasaulio čempionatą Štutgarte. Štai čia mes ir norime iškovoti pirmąjį kelialapį. Štutgarte pagal daugiakovės rezultatus paaiškės dar kitos devynios komandos, dalyvaujančios olimpiadoje.

Jeigu per pasaulio čempionatą mūsų gimnastams nepavyks patekti į Tokiją, viltys dar nebus prarastos. Vyks ketverios Pasaulio taurės etapų varžybos ant atskirų prietaisų. Susumavus visus jų rezultatus į Tokiją pateks vienas gimnastas. Trečioji galimybė – 2020 m. Europos čempionatas. Per jį kelialapius iškovos tie du geriausiai pasirodę gimnastai, kurie, atmetus sportininkus, jau užsitikrinusius teisę rungtyniauti Tokijuje, užims aukščiausias vietas.

Vyrų sportinę gimnastiką sudaro daugiakovės, komandinės ir šešių prietaisų (laisvieji pratimai, žiedai, arklys, atraminis šuolis, lygiagretės ir skersinis) varžybos. Kur stiprus mūsų kandidatai?

R.Tvorogalui geriausiai sekasi pratimai ant skersinio, T.Kuzmickui laisvieji pratimai, o R.Guščinui – pratimai ant arklio, jis per Londono olimpinės žaidynės šioje rungtyje liko septynioliktas. Tačiau Rokui dar reikia tobulinti laisvuosius pratimus ir atraminį šuolį, Tomui ir Robertui – pratimus ant žiedų, nors jie abu ant visų prietaisų pasirodo vienodai.

Negaliu teigti, kad mūsų olimpinės rinktinės kandidatai yra šimtu procentų sveiki: Robertą kamuoja nugaros ir peties, Tomą – kojų traumos, o Rokui buvo padaryta pora riešo operacijų, jam dabar truputį skauda nugarą. Tačiau vyrai stengiasi, nusiteikę optimistiškai, o tai svarbiausia.

Jeigu kuriam nors mūsų gimnastui pavyktų patekti į olimpinės žaidynės,

J. Izmodenovas

daugiau galimybių geriau pasirodyti ant kokio nors atskiro prietaiso, bet vyrų sportinėje gimnastikoje prestižas – daugiakovė, kurioje irgi dalyvaus mūsų gimnastai.

Ar vyrų sportinę gimnastiką populiarinti Lietuvoje?

Tikrai ne. Ji kultivuojama tik Vilniuje, Kaune ir Klaipėdoje. Sportinė gimnastika – graži sporto šaka, ji ugdo greitį, lankstumą, šoklumą, jėgą. Labai daug vaikų nori lankyti treniruotes, bet bėda ta, kad jų susižavėjimas sportine gimnastika greitai praeina ir jie renkasi kitas sporto šakas.

Vaikus ir paauglius sunku išlaikyti iki tam tikro lygio. Tie, kurie išsilaiko, patenka į rinktinę ir atstovauja mūsų šaliai. Dirbu Vilniaus miesto sporto centre, kuriame gimnastus ugdo septyni treneriai. Turiu dvi grupes: vienoje treniruojasi aštuoni 9–13 metų sportininkai, kurie jau pasiekia neblogų rezultatų, dalyvauja tarptautinėse varžybose, o kitoje – keturiolika 5–8 metų berniukų.

Savo grupėse darau atranką, mano pagrindinis tikslas – išugdyti kuo daugiau gerų gimnastų, kurie patektų į Lietuvos įvairaus amžiaus grupių rinktines. Su R.Tvorogalu dirbu atskirai dukart per dieną. Rytais salėje būname tik dviese, o po pietų pradėdame dirbti truputį anksčiau, nei ateina antroji grupė.

Turime gimnastikos salę Kauno gatvėje, todėl noriu padėkoti Vilniaus miesto sporto centro direktoriui Mariui Jukoniui, kuris vis atnaujina salę, nuperka prietaisų, taip pat Lietuvos gimnastikos federacijai prezidentui Algimantui Gudžiškiui ir generaliniam sekretoriui Algimantui Prunskui, kurie mumis nuoširdžiai rūpinasi, rengia treniruočių stovyklas.

Turime beveik visus prietaisus, išskyrus kilimą, ant kurio atliekami laisvieji pratimai. Jis kainuoja apie 30–40 tūkst. eurų. Gerą gimnastikos salę su sportiniu inventoriumi turi kauniečiai, o klaipėdiečių salė labiau pritaikyta vaikams. Tų trijų miestų sporto mokyklose gimnastus ugdo apie 12–14 trenerių, jų dirba ir klubuose.

Buvo daug planų, rodoma projektų, kad Vilniuje bus statoma nauja, didelė, su visa įranga gimnastikos sporto salė. Tačiau laukiame ir nesulaukiame. Todėl pagrindinis mūsų pasirengimas svarbiausioms metų varžyboms vyksta kitose šalyse. Prieš Rio de Žaneiro žaidynes su R.Tvorogalu Lietuvoje beveik nebuvo.

Dažnai vykstame treniruotis į Minską, kuriame yra puiki sporto bazė su visa įranga. Siemet prieš pasaulio ir Europos čempionatus su Robertu ir Tomu irgi vyksime treniruotis į Baltarusiją. Vokietijoje pagal sutartį dirba Tomo treneris Rolandas Zakšauskas, pas kurį jis dažnai vyksta pasitobulinti. O R.Guščiną turi savo klubą, kuris taip ir vadinasi – olimpiečio Roko Guščino klubas, tad negali dažnai vykti treniruotis kitur.

Kodėl Lietuvoje nerengiama stambių tarptautinių vyrų sportinės gimnastikos varžybų?

Kitų šalių gimnastai, su kuriais draugaujame, norėtų atvažiuoti pas mus parungtyniauti. Bet varžybų negalime surengti, nes neturime tarptautinius standartus atitinkančios geros gimnastikos salės ir sportinio inventoriaus. Tarkime, Rygoje yra trys geros gimnastikos salės, kuriose galima rengti tarptautines varžybas. O mes galime pasidžiaugti tik Lietuvos čempionatu, kurio pasižiūrėti ateina vos 15–20 žiūrovų.

”
BUVO DAUG PLANŲ, RODOMA PROJEKTŲ, KAD VILNIUJE BUS STATOMA NAUJA, DIDELĖ, SU VISA ĮRANGA GIMNASTIKOS SPORTO SALĖ. TAČIAU LAUKIAME IR NESULAUKIAME. TODĖL PAGRINDINIS MŪSŲ PASIRENGIMAS SVARBIAUSIOMS METŲ VARŽYBOMS VYKSTA KITOSE ŠALYSE.

JEVGENIJUS IZMODENOVAS

ARABAMS PATIKO AKTYVIOS UŽDUOTYS

Asmeninio archyvo nuotr.

Olimpinio švietimo mokymai Saudo Arabijoje

Lietuviai su kolegėmis iš Europos

mokymų seminarus sostinėje Rijade bei *Al Jawf* regione.

„Mokymuose dalyvavo per 120 kūno kultūros pedagogų ir švietimo inspektorių („supervizorių“). Dabar mokymų dalyviai jau moko kitus pedagogus, dalijasi OVUP metodika. Mūsų vesti mokymai ir į arabų kalbą išversta OVUP metodika, bendradarbiaujant švietimo, sporto ministerijoms bei Saudo Arabijos olimpiniam komitetui, tampa Saudo Arabijos švietimo sistemos dalimi, – pasakojo N.Miginis. – Ši programa Saudo Arabijos švietimo sistemai pirmiausia tiko dėl to, kad olimpinės vertybės – pagarba, tobulėjimas ir draugystė sutampa su jų vertybių sistema.“

Saudo Arabijoje papročiai reikalauja, kad viešai vyrai bendrautų tik su vyrais, o moterys – tik su moterimis. Mergaitės mokosi mergaičių mokyklose, kuriose dirba tik moterys, o berniukų – vyrai. Su vietos kūno kultūros mokytojais dirbo kolegės Marina Korzh iš Baltarusijos ir Anna Yeghoyan iš Armėnijos.

Mokymų vadovus TOK ir vietiniai partneriai Saudo Arabijoje supažindino su šalies kultūriniais papročiais, švietimo sistemos ypatumais, padėjo pasiruošti mokymams ir pritaikyti metodiką.

„Aktyvios užduotys Saudo Arabijos mokytojams buvo nauja patirtis, bet jie iškart pamatė galimybes jas taikyti dirbant su savo mokiniais. Pedagogai geba gerai reflektuoti, mato sąsajas tarp užduočių ir pedagoginio darbo, sieja su savo kultūros ypatumais. Uždavus klausimą diskusija visada vykdavo prasmingai ir ilgai – dalyviai labai noriai vienas kitą papildydavo ir vis suteikdavo naujų pokalbio aspektų“, – pasakojo D.Petkauskas.

LIETUVIŲ PASTANGOS OLIMPINIO ŠVIETIMO SRITYJE ATVĖRĖ DURIS Į VIENĄ SVETIMŠALIAMS UŽDARIAUSIŲ PASAULIO VALSTYBIŲ. SU LTOK OLIMPINIO ŠVIETIMO DIREKCIJOS ORGANIZUOJAMAIŠ MOKYMAIS DIRBANTYS LEKTORIAI NERIJUS MIGINIS IR DONATAS PETKAUSKAS SULAUKĖ KVIETIMO Į SAUDO ARABIJĄ. TEN JIE MOKĖ VIETOS SPECIALISTUS, DALIJOSI LTOK SUKAUPTA PATIRTIMI.

VAIDOTAS JANUŠKA

Pastaraisiais metais LTOK švietimo srityje daug dėmesio skiriama Tarptautinio olimpinio komiteto olimpinė vertybių ugdymo programai (OVUP) skleisti Lietuvos švietimo bendruomenėje, siekiama pasidalyti patirtimi ir su kitais Europos olimpiniais komitetais.

OVUP – puiki priemonė, padedanti pedagogams skleisti šias olimpines vertybes: draugystę, pagarbą ir tobulėjimą per sportą, kultūrinę išraišką. Programa padeda ugdymo procesą organizuoti aktyviai, dinamiškai ir linksmai. LTOK buvo tarp pirmųjų nacionalinių komitetų, pasirūpinusių, kad ši programa būtų išversta į lietuvių kalbą. Dabar ji prieinama tik anglų, prancūzų, japonų, ispanų ir lietuvių kalbomis.

OVUP mokymai skirti ne tik kūno kultūros, bet ir kitų dalykų mokytojams. Šios metodikos tikslas, kad aktyvi sportinė veikla, olimpinė žaidynių

istorija būtų integruota į visus mokytojų dalykus. Pernai prasidėjo OVUP mokymų vadovų rengimo kursai, kuriuose dalyvavo dešimt pedagogų. Dabar šie sertifikuoti specialistai moko visų lygių ugdymo įstaigų darbuotojus.

„Vasarą atvykusi TOK atstovė Ana Azevedo susipažino su LTOK olimpinio švietimo veikla. Lietuva yra gerokai pažengusi šioje srityje, todėl mums pasiūlė savo patirtimi pasidalyti Saudo Arabijos Karalystėje“, – sakė lektorius D.Petkauskas.

Lietuviams tai buvo įdomi ir vertinga patirtis, nes Saudo Arabija kultūriniu požiūriu visiškai kitokia nei Europos valstybės. Nebuvo aišku, kaip veiks OVUP mokymų metodikos ir neformaliojo ugdymo metodai. Sutvarkius visus formalumus ir gavus visas lietuviams su tarptautine komanda sausio 6-ąją išvyko į Saudo Arabiją. Ten vedė

MOKSLEIVIUS STEBINO IR SKATINO VEIKTI

Vytauto Dranginio nuotr.

„Olimpinė karta“ – ilgametis LTOK projektas, skirtas vaikų ir jaunimo olimpiniam ugdymui

„Olimpinės kartos“ mokymai

DAUGIAU NEI 70 MOKSLEIVIŲ IR PEDAGOGŲ IŠ ĮVAIRIŲ LIETUVOS MIESTŲ IR MIESTELIŲ SAUSIO 31 – VASARIO 2 D. SUSIRINKO Į DRUSKININKUS, KUR TRIS DIENAS KLĀUSĖ, KALBĖJO, BENDRAVO, ŽAIDĖ IR ATLIKO ĮVAIRIAS PROJEKTO „OLIMPINĖ KARTA“ UŽDUOTIS.

VAIDOTAS JANUŠKA

Tradiciniuose LTOK mokymuose moksleiviai įgijo teorinių ir praktinių žinių apie sporto renginių organizavimą ir komunikaciją, o pedagogai – apie mokinių ugdymą per sportines veiklas.

Naujųjų šių metų mokymuose sulaukė į sporto komunikacijos grupę užsiregistravę mokiniai. Jie išgirdo įdomios informacijos apie socialinius tinklus, žinomų profesionalų patirtį. Su moksleiviais bendravo žinomas fotografas Vytautas Dranginis, sporto žurnalistas Šarūnas Mazalas, internetinių vaizdo klipų kūrėjas Paulius Mikolaitis, sporto televizijos laidos kūrėjai.

Gautas žinias bei patarimus mokymų dalyviai panaudojo atlikdami įvairias praktines užduotis: rašė tekstus, su savo išmaniaisiais įrenginiais fotografavo ir kūrė vaizdo reportažus apie Druskininkuose vykusius „LTeam“

olimpinio žiemos festivalio bei Lietuvos mokyklų žaidynių finalinių varžybų renginius. Patiems aktyviausiems buvo suteikta galimybė išbandyti televizijos reporterių vaidmenį.

Utenos Adolfo Šapokos gimnazijos vienuoliktokė Karolina po mokymų sakė neabejojanti, kad gautas žinias pritaikys savo veikloje. „Buvo įdomu ir naudinga. Visa programa kruopščiai suplanuota, lektoriai suteikė daug naudingos informacijos. Smagu, kad visas žinias iškart galėjome panaudoti praktiškai. Man viskas buvo vertinga ir tikrai padės ateityje“, – neabejojo Karolina.

Jaunųjų sporto organizatorių mokymų dalyviai atliko komandines užduotis, susipažino su sporto renginių organizavimo principais, galėjo savanoriškai prisidėti prie žiemos olimpinio festivalio surengimo. Grįžę namo moksleiviai galės teikti paraiškas ir

gauti lėšų savo mokyklos sporto renginiui ar projektui įgyvendinti.

„Buvo tikrai verta. Labiausiai patiko komandiniai žaidimai. Pasisėmėme daug gerų emocijų, išmokome bendradarbiauti, – įspūdžiais dalijosi Seirijų Antano Žmuidzinavičiaus gimnazijos dešimtokė Jūratė. – Ketinu savo ateitį sieti su kultūros ir pramogų industrija, todėl šie mokymai buvo naudingi. Pamačiau, kaip galima sudominti jaunimą ne vien paskaitomis. Planuoju mokykloje organizuoti sporto apdovanojimus.“

Moksleiviai pabendravo su baidarininku Artūru Seja, kuris pasakojo apie savo sportinę karjerą ir padaršino ryžtingai siekti užsibrėžtų tikslų. Moksleivius lydėję mokytojai į Druskininkus taip pat vyko ne poilsiauti. Jie sužinojo apie olimpinę vertybių ugdymo programą ir jos integravimą mokyklose, dalyvavo užsiėmimuose, per kuriuos mokėsi sudominti moksleivius sportinėmis veiklomis.

Ariogalos gimnazijos kūno kultūros pedagogė Birutė Balžekienė tikino mokymuose sužinojusi naujų ugdymo metodų. „Net nesitikėjau, kad mokymai duos tiek daug naudos. Tikrai rasiu, ką pritaikyti savo veikloje. Labiausiai patiko žaidimai ir refleksijos metodai, – atskleidė B. Balžekienė. – Tos geros emocijos paskatinta dalyvavau žiemos festivalio naktiniame 3 km bėgime, o kitą dieną įveikiau ir olimpinę mylią. Pati nustebau, kad galiu!“

NET LEDINIS VANDUO NEIŠGĄSDINO

VASARIO 1-OSIOS VAKARĄ DRUSKININKUOSE PRASIDĖJO „LTEAM“ OLIMPINIS ŽIEMOS FESTIVALIS. PIRMAKART DIDŽIAUSIA LIETUVOJE ŽIEMOS SPORTO IR PRAMOGŲ ŠVENTĖ VYKO TRIS DIENAS.

RYTIS KAZLAUSKAS, GEDAS SAROČKA, DOMINYKAS GENEVIČIUS

Tiek laiko degė ir festivalio olimpinis aukuras, kurį centrinėje miesto aikštėje įžiebė olimpinė čempionė Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė ir dviejų olimpiūnių medalių laimėtojas, jos sutuoktinis Andrius Zadneprovskis.

Iš olimpinės šeiminės estafetę perėmė LTOK prezidentė, olimpinė čempionė Daina Gudzinevičiūtė, Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos pirmininkas Kęstutis Smirnovas, Druskininkų meras Ričardas Malinauskas bei „Snow“ arenos vadovas Andrius Stasiukynas. Jie ir paskelbė šeštojo „LTeam“ olimpinio žiemos festivalio pradžią.

NAKTĮ Į STATŲ KALNĄ

„LTeam“ olimpinio žiemos festivalio pramoginę dalį pradėjo dešimt sporto talismanų, o vedliai buvo Žalgirinis ir „LTeam“ Ažuolas. Netrukus juos ant scenos pakeitė Leono Somovo ir Kaia duetas.

Sportiniai renginiai prasidėjo naktiniu bėgimu „X-trasa sprintas“. Daugiau kaip 100 bėgikų stjo į 2,6 km distancijos startą, o finišas laukė įveikus 640 m aukščio „Snow“ arenos kalną. Greičiausiai per 7 min. 51,06 sek. nuotolį baigė Vaidas Žlabyš, tarp moterų pirma finišavo Vesta Aleliūnienė (10:26.7).

Bėgimų prizininkams atiteko „Grand Spa Lietuva“ įsteigti prizai. Gausiausia komanda buvo „Tritonas“, pelnęs 250 eurų piniginių prizų. Užėmusieji 11, 22, 33, 44, 55 ir 66 vietą sulaukė specialaus prizos – metinės dienraščio „Lietuvos rytas“ prenumeratos.

Pirmąją festivalio dieną taip pat vyko tarptautinis baviškojo akmenšlydžio turnyras bei „Eurojackpot“ sniego kartingo varžybos, „Snow“ arenoje – naktinio slidinėjimo seansas.

Antrąją festivalio dieną dalyvių laukė apie 20 nemokamų sporto ir pramoginių veiklų, visuotinis slidinėjimo treniruokliu „SkiErg“ rekordo siekimas, taip pat 10 km bėgimas, pavadintas „Miško trasa“, „AFFIDEA SnowVolley“, kalnų slidinėjimo ir „Winter Challenge“ varžybos, sporto talismanų varžytuvės, Vido Bareikio ir grupės „Antikvariniai Kašpirovskio dantys“ koncertai.

TŪKSTANČIAI DALYVIŲ

Antrąją festivalio dieną į renginį plūstelėjo keli tūkstančiai dalyvių. Ne vieną rungtį išbandė LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė, Seimo narys Gediminas Vasiliauskas, olimpinė čempionė L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė, olimpiečiai baidarininkas

”

PUSVALANDIS SU TRENIRUOKLIU BUVO TIK KETVIRTADALIS GEROS TRENIRUOTĖS, BET SUŠILAU NEVAIKIŠKAI.

RIČARDAS NEKRIOŠIUS

Naktinis bėgimas

„Snow Kayak“ varžybos

Baidarininkas R.Nekriošius ir penkiakovininkė I.Serapinaite

Ričardas Nekriošius, bėgikas Remigijus Kančys, penkiakovininkai Justinas Kinderis ir Ieva Serapinaite bei kiti žinomi sportininkai. Specialioje festivalio laidoje improvizuotose varžybose pečius surėmė pasaulio irklavimo čempionės Milda Valčiukaitė ir Ieva Adomavičiūtė su TV laidų vedėjais Mindaugu Rainiu bei Vitalijumi Cololo.

Šventinę nuotaiką palaikė dešimt sporto talismanų iš Lietuvos ir Baltarusijos. Baltarusių delegaciją į priekį vedė artėjančių antrųjų Europos žaidynių talismanas lapiukas Lesikas.

POILSIS NUO PORININKO

Rio de Žaneiro olimpiinių žaidynių dalyvis ir 2018 m. pasaulio baidarių ir kanojų irklavimo čempionato dviviečių baidarių 500 m distancijos bronzos medalininkas R.Nekriošius jau kitą dieną po festivalio kartu su porininku Andrejumi Olijniku išvyko į Turkiją, kurioje pradėjo pasirengimą artėjančioms varžyboms.

Baidarininką trumpam iš sportinio ritmo buvo išmušusi rankos trauma, tačiau sportininkas jau mankštinosi, o Druskininkuose nutarė prisidėti prie slidinėjimo „SkiErg“ treniruokliu rekordo siekusių festivalio dalyvių būrio. Kaip sakė pats sportininkas, pabandyti siekti rekordo jį paskatino noras pakonkuruoti su prieš tai prie „SkiErg“ treniruoklio prakitavusiu žmogumi.

„Sekėsi neblogai. Atėjau tiesiog sudalyvauti šioje rungtyje. Pasirodo, laukė nemažas iššūkis – per pusę valandos kuo daugiau nuslysti treniruokliu. Mačiau, kaip vienas dalyvis prieš tai buvo labai daug nuslydęs, pagalvojau, jog pasitikiu savimi ir reikia pralenkti prieš mane geriausią rezultatą užfiksavusį žmogų. Šis pusvalandis su treniruokliu buvo tik ketvirtadalis geros treniruotės, bet sušilau nevaikiškai“, – sakė R.Nekriošius.

Baidarininkas prasitarė, kad savaitę dar negalės rimtai sportuoti. „Netrukus keliausime į treniruočių

stovyklą Turkijoje, kurioje dirbsime tris savaites. Vėliau laukia startai Pasaulio taurės etapuose, Europos žaidynėse bei pasaulio čempionate, kuriame vyks kova ir dėl kelialapių į Tokijo žaidynes“, – pasakojo R.Nekriošius.

Daug laiko per treniruotes ir varžybas su savo porininku A.Olijniku praleidžiantis olimpietis tikino, kad šis trumpas išsiskyrimas gali išeiti į naudą.

„Juokaujame, kad kartu praleidžiame daugiau laiko nei su savo žmonomis. Tokios pertraukos – geras poilsis vienam nuo kito. Juk stovyklose gyvename viename kambaryje. Nors esame komanda ir geri draugai, reikia pakeisti aplinką, žmones“, – šypsojosi sportininkas.

LESIKAS NUKARŪNAVO ŽALGINĮ

Nuo šeštadienio ryto sporto talismanai varžėsi įvairiose rungtyse. Jiems reikėjo pademonstruoti savo sugebėjimus greitojo nusileidimo, greitojo čiuožimo, individualių gatvės šokių, ledo ritulio ir sniego tinklinio aikštelėse.

Šiais metais geriausio festivalio talismano titulą iškovojo antrųjų Europos žaidynių talismanas lapiukas Lesikas iš Baltarusijos, nugalėjęs prieš tai dvejus metus iš eilės triumfavojęs Žalgirinį, kuriam aiškiai pritrūko krepšinio rungtių. Trečią vietą užėmė Minsko ledo ritulio klubo „Junost Minsk“ talismanas meškutė Miša.

Lesikui atiteko kelionių organizatoriaus „Novaturas“ įsteigtas 500 eurų vertės dovanų čekis. „Novaturas“ apdovanojo ir kitus prizininkus.

Paskutinę festivalio dieną vyko lemiamos „LT Snow Volley Open“ žiemos tinklinio turnyro kovos, nutruktgalviškos „Snow Kayak“ varžybos, bėgikai lenktyniavo ekstremalaus 5 ir 10 km bėgimo varžybose „X trasa“, o festivalininkai „Snow“ arenoje galėjo slidinėti už simbolinę vieno euro kainą.

ĮDOMU

SKAIČIAI

Pirmą kartą „LTeam“ olimpinis žiemos festivalis vyko tris dienas. Organizatorių skaičiavimu, festivalyje apsilankė, dalyvavo ar savus palaikė beveik 10 tūkst. žmonių. Išdalyta 2500 „LTeam“ medalių ir 8000 suvenyrų. Sklandų renginio organizavimą užtikrino 120 personalo žmonių ir 100 savanorių.

SNIEGO TINKLINIO ČEMPIONAI

Antrajame atvirame Lietuvos sniego tinklinio čempionate „Affidea LT SnowVolley Open“ triumfavo favoritai. Tarptautiniame turnyre iš viso dalyvavo 14 komandų iš Lietuvos ir Rusijos. Vyrų varžybose triumfavo Arno Rumševičiaus, Manto Donėlos, Justo Abramaičio ir Tado Donėlos komanda. Ji finale per 17 minučių 2:0 (15:10, 15:10) pranoko Domantą Saladžį, Petrą Puidoką, Andrių Jonaitį ir Marių Malinauską.

„Buvo tikrai nelengva, bet įveikėme ledą. Daugiausia problemų kilo dėl sniego. Kritimai buvo gana skaudūs, kūnas tiesiog degė“, – sakė nugalėtojai.

Lietuvos čempionėmis tapo Vytenės Vitkauskaitės, Urtės Andriukaitytės ir Daivos Anuškevičiūtės trio. „Venesuelos“ komanda pasivadinusios merginos finale po atkaklios 35 minučių kovos 2:1 (13:15, 15:10, 15:10) įveikė Svetlaną Bekiš, Liliją Frelik ir Birutę Aleknavičiūtę.

„Pergalę lėmė gera nuotaika. Finalo pirmame sete nebuvo atsipalaidavusios, kaip tik priešingai – per daug įsitempusios žaidėme. Vėliau atsipalaidavome ir laimėjome“, – po finalo įspūdziais dalijosi tinklininkės.

Varžybų nugalėtojams bei prizininkams atiteko taurės, „LTeam“ atminimo medaliai ir piniginiai prizai, kuriuos įsteigė „Affidea“. Planuojama, kad 2022 m. sniego tinklinis bus parodomoji žiemos žaidynių sporto šaka.

„SNOW KAYAK“ KARALIUŠ

Žiemos festivalis baigėsi sekmadienį vandens purslais lediniame „Snow“ arenos lauko baseine. Į šaltą vandenį nėrė nutrūktgalviai „Snow Kayak“ varžybų dalyviai, kovoję dėl geriausiųjų titulo ir solidaus prizo. Ledinio vandens teko ir arčiausiai baseino stovintiems žiūrovams.

Jau pirmajame varžybų etape paaiškėjo, kad „Snow Kayak“ turės naują karalių. Praėjusių metų čempionas iškrito iš baidarės ir į baseiną įšoko trečias, t.y. paskutinis savo važiavime. Jo pasirodymas varžybose baigėsi.

Kiekviename važiavime startavo po tris keturis drausolius, du greičiausi keliavo į kitą etapą. Tik porai ekstremalų pavyko finišuoti nesušlapus – jų baidarė nuo kalno į baseiną skriejo taip tiksliai ir greitai, kad perplaukė baseiną ir keleivius sausūs išlaipino kitame krante. Tačiau tie, kurie nukeliavo iki finalo, į baseiną nėrė bent keturis kartus.

Vyrų turnyre dėl čempiono titulo ir kelialapio į slidinėjimo kurortą Italijoje rungėsi 20 dalyvių. Nugalėtoju tapo Domantas Cibas, iki čempioniško plūškstelėjimo net keturis kartus leidęsis trasa. Antrą vietą užėmė Skirmantas Vaitauskas, trečią – Andrius Pranskevičius.

Trumpas laimėtojo komentaras dar tirtančiais dantimis: „Nuoširdžiai galvojau, jog šiose varžybose daug lems svoris. Konkurentai buvo už mane gerokai sunkesni, pats esu gan lieknas. Labai svarbus buvo startas, pačioje pradžioje būtina pagauti gerą greitį. Tuomet konkurentams sunku pavyti ar aplenkti. Šiandien keturis kartus startavau ir tris kartus nėriau į baseiną. Kartą pavyko nuo vandens išsisukti.“

Moterų grupėje varžėsi keturios dalyvės, o čempione tapo žinoma orientacininkė Ramunė Arlauskienė. Antrą vietą užėmė Loreta Jaskelevičiūtė, trečią – Nelija Borisenko.

Kaip po varžybų prisipažino čempionė R.Arlauskienė, dalyvauti „Snow Kayak“ ji norėjo ir anksčiau, o prieš šių metų varžybas taktikos paslapčių sėmėsi per „Youtube“ žiūrėdama panašių varžybų įrašus. „Svarbiausia – geras startas. Jeigu gerai startuoji, trasoje niekas tavęs netranko. Šalta tikrai buvo, ypač finiše“, – šypsojosi nugalėtoja.

Varžybų nugalėtojai iškovoję savaitės trukmės kelialapius dviem į Italijos Kronplaco slidinėjimo kurortą.

PAŽĪSTAMI VEIDAI

Visas tris dienas renginyje buvo galima sutikti dar dvi olimpinės čempionės – Vidą Vencienę ir Daivą Gudzinevičiūtę. Tarp festivalio svečių buvo naujasis švietimo, mokslo ir sporto ministras Algirdas Monkevičius, Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos pirmininkas Kęstutis Smirnovas, olimpiečiai Justinas Kinderis, Ieva Serapinaitė, Saulius Ritteris, Dovydas Nemeravičius, Milda Valčiukaitė, Ieva Adomavičiūtė, Ričardas Nekriošius ir kiti.

Pirmą kartą festivalyje koncertavo trys grupės ar atlikėjai: Leonas Somovas ir Kaia, Vidas Bareikis ir „Antikvariniai Kašpirovskio dantys“.

„LTeam“ olimpinio žiemos festivalio metu penkių skirtingų bėgimų dalyviai kartu sudėjęs nubėgo beveik 8200 km. Tai penktadalis kelio aplink Žemę.

Bekelės bėgimo specialistas Vaidas Žlabys buvo arti neįtikėtino pasiekimo. Sportininkas laimėjo dvi iš trejų dalyvautų varžybų – naktinį „X trasa sprintą“ bei 10 km ekstremalų „X trasos“ bėgimą. Tik „Miško trasos“ bėgime V.Žlabys nusileido olimpiečiui Remigijui Kančiui ir liko antras.

10 km „Miško trasos“ nugalėtojai – brolis ir sesuo Remigijus ir Loreta Kančiai.

Ekstremalaus 5 km bėgimo „X trasa“ trečios vietos laimėtoja Daiva Bielevičiūtė likus 500 m iki finišo pametė batą, finišavo pusbasė ir užėmė trečią vietą.

Tarp multisporto varžybų „LTeam Winter Challenge“ stipriausios „PRO“ grupės dalyvių dėl ištižusio sniego visus įskaitinius taškus sugebėjo surinkti tik keturios vyrų komandos.

Pasak organizatorių, didžiausios eilės driekėsi prie biatlono rungties, o mažiausiai Lietuvai pažįstamu ir labiausiai atrastu pripažintas bavariškasis akmenšlydis („aisštokas“).

Festivalio metu buvo pasiektas slidinėjimo „SkiErg“ treniruokliu rekordas. Per visą dieną, kiek ir vyko rekordo siekimas, festivalininkai treniruokliu nušiuožė 201 km, o geriausiai pasirodė baidarininkas R.Nekriošius, per pusvalandį įveikęs 8 km distanciją.

Atvirajame Lietuvos sniego tinklinio „LT SnowVolley Open“ turnyre čempionėmis tapo Vytenės Vitkauskaitė, Urtė Andriukaitytė ir Daiva Anuškevičiūtė. Merginas pasivadinti „Venesuelos“ komanda įkvėpė festivalyje koncertavusios grupės „Antikvariniai Kašpirovskio dantys“ daina „Į Venesuelą“.

„Winter Challenge“ varžybos

Talismanai. Viduryje čempionas – mažasis Lesikas

Zadneprovskij šeima

Kalnu slidinėjimas

Sniego tinklinis

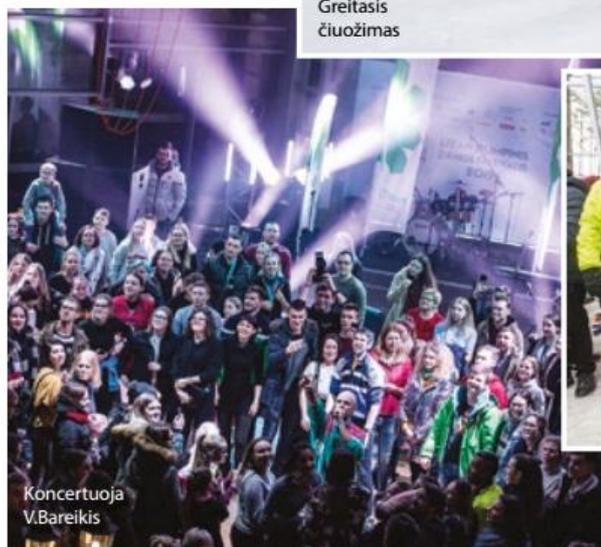
Tinklinio
čempionės

V.Vencienė ir ministras A.Monkevičius

Greitasis
čiuožimas

Koncertuoja
V.Bareikis

Sportininkų komanda dalyvavo partnerių taurės varžybose

MINTIMIS IŠ DZŪKIJOS – Į TOKIJĄ

SAUSIO 30 – VASARIO 1 D. DRUSKININKUOSE, SVEIKATINGUMO IR POILSIO CENTRE „AQUA“, VYKO LIETUVOS OLIMPINĖS RINKTINĖS TRENERIŲ, GYDYTOJŲ, KINEZITERAPEUTŲ, VADYBININKŲ IR OLIMPINĖS RINKTINĖS KANDIDATŲ KURSAI. JUOS FINANSAVO LTOK IR EUROPOS OLIMPINIŲ KOMITETŲ OLIMPINIS SOLIDARUMAS.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Pirmąją kursų dieną tarėsi, diskutavo tik Lietuvos olimpinės rinktinės kandidatų gydytojai, kineziterapeutai ir masažuotojai bei LTOK sporto direkcijos ir LOSC vadovai.

SPORTO MEDICINA – UNIKALI

Buvo kalbama apie pertvarkas šalies sporto medicinoje ir su tuo susijusias problemas, apie sporto medicinos unikalumą, apie komandinį darbą žaidynėse, apie sportininkų medicininį aprūpinimą, kuris dėl lėšų stokos dar nėra geras. Ir apskritai sporto medikų trūksta.

Beveik visi į kursus atvykę gydytojai, kineziterapeutai, masažuotojai dabar dirbaujami privačiose struktūrose. Bet visi jie yra dirbę olimpinėse žaidynėse, buvę Lietuvos olimpinės medikų komandos nariai. Todėl LTOK paraginti vėl susirinkti į vieną būrį noriai atsiliopė į šį kvietimą, svarstė,

kaip geriau pasirengti 2020 m. Tokijo olimpinėms žaidynėms. Bet prieš tai dar šiemet teks susitvarkyti su visais iššūkiais Europos žaidynėse Minske bei Europos jaunimo vasaros olimpinėje festivalyje Baku.

Kursų dalyvius pasveikinęs ir sėkmingo darbo palinkėjęs LTOK sporto direktorius Einius Petkus supažindino su po pertvarkos pasikeitusia medicininiu olimpinės rinktinės personalo išlaikymo tvarka, kalbėjo apie LTOK sutartis su medikais, informavo, kad planuojama kurti olimpinį sporto medicinos ir mokslo centrą.

Lietuvos olimpinės rinktinės vyriausiasis gydytojas Dalius Barkauskas visų pirma kolegas nukėlė į Tokiją ir pareiškė, kad ten bus sudėtingiausias olimpinės žaidynės. „Šlapias karštis“, – taip trumpai apibūdino Japonijoje laukiančias sąlygas.

Todėl reikia tartis, keistis nuomėmis, idėjomis. D.Barkauskas akcentavo komandinį darbą. „Sporto medikas nežino visko. Yra apie 2700 gerosios praktikos rekomendacijų. Niekas jų visų nežino. Kasmet skelbiama 25 tūkst. klinikinių studijų. Šeimos gydytojas susietas su dar 229 įvairių sričių specialistais. Be komandos darbas neįmanomas. O jos formavimo modelis priklauso nuo konkrečios situacijos. Komandoje negali būti konfliktinių asmenybių. Medikai turi sugerti sportininkų žaibus. Kiekvienas privalome ugdyti smalsumą savo srityje, domėtis naujovėmis, – kalbėjo D.Barkauskas ir dar patarė neužmiršti poilsio. – Poilsis – tai įgūdis. Išsėtis reikia mokėti, nes daug kas kėsina į mūsų poilsį.“

Lietuvos sporto medicinos federacijos viceprezidentė Alma Kajėnienė

Kursų dalyviai

kalbėjo apie aktualius sporto kardiologijos klausimus, akcentavo, kad sportuojantys žmonės privalo sistemingai tikrintis sveikatą. „Tai pavojingų būsenų, ligų ir traumų profilaktika“, – sakė A.Kajėnienė ir priminė, kad visi medikai, treneriai turi baigti pirmosios pagalbos teikimo kursus.

Olimpinės rinktinės kineziterapeutas Tomas Linksmuolis skaitė pranešimą apie kirkšnies traumas. „Kirkšnies skausmų daug, o tiksliai, kur ir kodėl skauda, turi nustatyti medikai“, – pabrėžė kineziterapeutas, vėliau aptaręs šių traumų gydymo būdus, jų efektyvumą.

Diskusijose kalbėta apie sporto medicinos infrastruktūrą, kurios praktiškai nebėra, apie ne visada atsakingai vartojamus maisto papildus, tartasi, kaip sisteminti tyrimų informaciją, užsiminta, kad ne visi sportininkai laikosi medikų rekomendacijų. Baigdamas pasitarimą E.Petkus pakvietė medikus vėl grįžti į darnią olimpinę šeimą.

APIE DARBUS IR RŪPESČIUS

Antrąją Lietuvos olimpinės rinktinės trenerių, gydytojų, kineziterapeutų, vadybininkų ir olimpinės rinktinės kandidatų kursų dieną dalyvius pasveikino ir žodį tarė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė. Ji susirinkusius

supažindino su praėjusių metų Olimpino komiteto veikla, projektais, papasakojo apie svarbius šių metų pradžios darbus. Prezidentė priminė, kad LTOK praėjusiais metais persekiojo kelių verslininkų įkurta asociacija, kuri, beje, savo pavadinime neteisėtai vartoja žodį „olimpinių“. D.Gudžinevičiūtė pasidžiaugė, kad šalies Vyriausybė atsisivėlgė į Lietuvos tautinio olimpino komiteto siūlymus bei pageidavimus.

Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos Mokymosi visą gyvenimą departamento patarėjas Rolandas Zuza kalbėjo apie Lietuvos sportininkų rengimo struktūrinius pokyčius naujojo Sporto įstatymo kontekste. Ministerija formuos naują valstybinę sporto politiką, koordinuos ir kontroliuos jos įgyvendinimą. R.Zuozos nuomone, dabar aiškiau reglamentuota sporto sistema. Jis sakė, kad numatyta steigti centrą sportininkams rengti. Mokyklose bus daugiau fizinio ugdymo pamokų, o aukštesiose mokyklose rasis galimybė pasirinkti fiziškai aktyvią veiklą. Bus sudaryta nauja Nacionalinė sporto taryba, išplėstos jos kompetencijos. R.Zuza taip pat kalbėjo apie finansavimo kriterijus, sportininkų stipendijas, premijas. Rentas gaunantys nusipelnę sportininkai galės dirbti bet kokį, ne vien su sportu susijusį darbą.

SKAIČIAVO OLIMPIEČIUS

Kaip Tokijo olimpinėms žaidynėms rengiami sportininkai, kiek yra olimpinė kandidatų, su kokiomis problemomis susiduria individualių sporto šakų rinktinės – apie tai kalbėjo rinktinių vyriausieji treneriai, federacijų vadovai.

Baidarių ir kanojų irklavimo rinktinės vyriausiasis treneris Romualdas Petrukanecas pasakojo, kad jų rinktinėje yra keturios komandos – po dvi baidarių ir kanojų irkluotojų, dvylika Tokijo olimpinės rinktinės kandidatų. Su visais sudarytos metų trukmės sutartys, sportininkai žino savo finansus. Pasikeitus kai kurioms olimpinėms distancijoms dabar pagrindinis dėmesys skiriamas sportininkams persikvalifikuoti ir irkluoti ilgesnius nuotolius. Nuo gegužės iki rugsėjo sportininkai stovyklauja ir treniruojasi Trakuose. Atrankos kriterijai į olimpinės žaidynes labai aukšti, vienoje rungtyje šaliai gali atstovauti tik viena valtis. Šiemet atranka į žaidynes prasidės rugsėjo mėnesį Vengrijoje vyksiančiame pasaulio čempionate. Rinktinės lyderiai – Artūras Seja, Ričardas Nekriošius, Andrejus Olijnikas, Aurimas Lankas, Edvinas Ramanauskas, Vadimas Korobovas ir kt.

Buriuotojų sąjungos atstovas Rimas Vilkas teigė, kad kol kas pasigirti labai nėra kuo. Trys Lietuvos buriuotojai, atstovaujantys trims valčių klasėms, tikisi iškovoti olimpinis kelialapius. Tačiau praėjusiais metais pasaulio čempionate nė vienas jų nepavyko įveikti olimpinės atrankos barjero. Burlenčių klasės atstovas Juozas Bernotas lenktyniavo po traumas ir liko 16-tas, o reikėjo patekti į dešimtuką. Viktorija Andrulytė 2017-aisiais buvo viena iš „Laser Radial“ klasės lyderių, o pernai perdegė. Šiemet jos sezono pradžia vėl nuteikia viltingai. Kita atranka – šį rudenį.

”
BE KOMANDOS DARBAS NEĮMANOMAS. O JOS FORMAVIMO MODELIS PRIKLAUSO NUO KONKREČIOS SITUACIJOS. KOMANDOJE NEGALI BŪTI KONFLIKTINIŲ ASMENYBIŲ. MEDIKAI TURI SUGERTI SPORTININKŲ ŽAIBUS.

DALIUS BARKAUSKAS

Dviraičių sporto moterų plento rinktinės treneris Valerijus Konovalovas priminė, kad dviratininkėms atranka prasideda šiemet. Reikia daug sykių dalyvauti varžybose ir pagal reitingo taškus patekti į šimtuką. Komandose turi būti keturios sportininkės. Trenerio nuomone, daugiausia galimybių iškovoti olimpinis kelialapius turi Daiva Tušlaitė, Rasa Leleivytė. Sparčiai progresuoja 18-metė Akvilė Giedraitytė. Kaip sakė treneris, nemažai gabių sportininkių po vidurinės mokyklos meta treniruotes, nes nėra lėšų pratyboms, todėl rengti pamainą sudėtinga.

Bronislovas Pliavga kalbėjo apie dviračių treko rinktinę. Šiuo metu olimpinėse žaidynėse galėtų dalyvauti trys Lietuvos sportininkai. Bet iki žaidynių atrankos pabaigos dar visi metai. Labai svarbu, kad kelialapį iškovotų moterų sprinto duetas Simona Krupckaitė ir Miglė Marozaitė. Tada jos galėtų dalyvauti dar dviejų rungčių varžybose. B.Pliavga dėkojo LTOK, kad įdarbino S.Krupckaitės trenerį ir vyrą Dmitrijų Leopoldą ir taip jį sulaukė nuo išvykimo dirbti į kitą šalį.

Gimnastikos rinktinės vyr. treneris Jevgenijus Izmodenovas sakė, kad yra trys kandidatai į Tokijo žaidynes. Tai olimpinės patirties jau turintys Robertas Tvorogalas ir Rokas Guščinas bei Tomas Kuzmickas. Pirmąjį kelialapį gimnastai tikisi parsivežti iš spalį vyksiančio pasaulio čempionato Štutgarte, o antrąjį pelnyti 2020 m. gegužę atrankos varžybose. Gimnastai treniruojasi Baltarusijoje ir Vokietijoje, nes Lietuvoje nėra tinkamų salių, senas inventorių.

Nedaug optimizmo, kalbant apie praėjusį sezoną, buvo graikų-romėnų imtynių rinktinės vyr. trenerio Mindaugo Ežerskio pasisakyme. Pernykštis rinktinės darbas įvertintas neigiamai. Keletas svarbių imčių buvo pralaimėta dėl patirties stokos pačioje dvikovų pabaigoje. Vis dėlto potencialo, trenerio nuomone, yra. Sportininkai bręsta, didžiausios viltys siejamos su Mantu Knystautu, Edgaru Venckaičiu, Viliumi Laurinaičiu. Pasaulio čempionatas vyks rugsėjo mėnesį. M.Ežerskis guodėsi, kad federacija neturi greito ryšio su medicinos įstaigomis, o traumų šioje sporto šakoje nemažai būna. „Aš pats dabar atlieku ir trenerio, ir vadybininko, ir gydytojo, ir vairuotojo pareigas. O atlyginimas labai mažas. Dirbdamas su vaikais gaučiau daugiau“, – atkreipė dėmesį M.Ežerskis.

Kadangi susirgo moterų imtynių rinktinės vyr. treneris Andrius Stoč-

kus, aptarti ir imtynininkų reikalus buvo įgaliotas M.Ežerskis. Moterų imtynių centras yra Šiauliuose. Ten sąlygos geros. Moterų rinktinėje yra keturios sportininkės. Tikimasi iškovoti du olimpinis kelialapius. Realiausios kandidatės – Danutė Domikaitytė, Europos čempionate buvusi penkta, ir Giedrė Blekaitytė.

Optimistiškiau šnekėjo irklavimo rinktinės vyr. treneris Mykolas Masilionis, nors ir jis pripažino, kad metai buvo sudėtingi. „Yra daug atletų, pasiekusių reikšmingų pergalių. Buvo iškilusių problemų komplektuojant komandas, bet susitvarkėme. Europos čempionate iškovoti trys medaliai, pasaulio čempionate – du. Ypač nudžiugino užtikrinta Mildos Valčiukaitės ir levos Adomavičiūtės pergalė pasaulio čempionate bei stabilus ir užtikrintas Mindaugo Griškonio irklavimas. Keturi vietoje dėl traumų keitėsi žmonės, buvo iškilusių ir psichologinių problemų. Tai buvo pamokos. Dabar laukia nauji iššūkiai, atėjo atrankos į olimpinės žaidynes metai“, – sakė M.Masilionis, kuris tikisi, jog pasaulio čempionate kelialapius į žaidynes pelnys trys valtytės. Dar trys kovos dėl kelialapių kitose varžybose. „Turim problemų su medikais“, – prasiitarė irkluojujantis treneris.

Emocingiausiai kalbėjo lengvosios atletikos treneris Vaclovas Kidykas. Štai kai kurios jo mintys: „Permainos sporte. Po jų jau antri metai dirbame be Lietuvos olimpinio sporto centro. Daina (LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė – aut. pastaba) pastaruoju metu Seime lankėsi dažniau negu kai kurie Seimo nariai. Ir aš ten su treneriais lan-

kiausi, bandėm apginti Olimpinių sporto centrą. Klausiau Virgilijaus Aleksos, Sergejaus Jovaišos: kam griauti gerą sistemą? Sugriovė. Tai gal nereikėjo kovoti? Reikėjo! Prisiminiau, kaip sėkmingai LOSC sprendėme tada dar keturiolikmečio Andriaus Gudžiaus problemas, su centro pagalba jis augo ir pasiekė dabartinių aukštumų. Panaikinti LOSC buvo nusikaltimas. Ir mano gimtoji federacija buvo už LOSC naikinimą. Jeigu taip ir toliau, po 10–15 metų nebebus ką vežti į olimpinės žaidynes. Buvęs KKSD generalinis direktorius dar net Kiaulės metams neprasidėjus panaikino brigadinį darbą... Gerbkime sportininkus. Kaip sakė amžinatilį sporto mokslininkas Povilas Karoblis, kurkime ne parašūtą, o sparnus, kurie neštų Lietuvą į pergales.“

Lengvosios atletikos federacijos generalinė sekretorė Nijolė Medvedeva pasidžiaugė mūsų lengvaatlečiams sėkmingu praėjusių metų sezonu. „Medalių badmetis baigėsi. Olimpiinių kandidatų, kurie gauna stipendijas, turime septyniolika. Gal jų bus ir daugiau, bet dar nežinome kriterijų, kuriuos tarptautinė federacija paskelbs pavasarį“, – sakė N.Medvedeva.

Neįprastu laiku ir neįprastoje vietoje šiemet rengiamas lengvosios atletikos pasaulio čempionatas – rudenį Kataro sostinėje Dohoje. N.Medvedeva atkreipė dėmesį, kad trūksta trenerių, todėl sportininkai stengiasi išvykti treniruotis į kitas šalis pas užsienio specialistus. Jos nuomone, netobula trenerių skatinimo sistema. „Ne visi sportininkai gerbia savo trenerius, per greitai pasijunta žinantys

A. Vanagienė

M. Marcinkevičius

E. Petkus

daugiau už juos", – pridūrė ji.

Plaukimo federacijos prezidentas Emilis Vaitkaitis priminė, kad pernai šalies plaukikai pagerino 20 Lietuvos suaugusiųjų rekordų ir net 41 įvairaus amžiaus jaunimo. „Pamaina yra. Tokijo sąraše – 10 sportininkų. Rinktinėje nebėra vyriausiojo trenerio. Dabar visi vyriausieji, – sakė E. Vaitkaitis. – Atranka į olimpinės žaidynes prasi-dės kovo mėnesį. Nebeliks anksčiau buvusių B normatyvų. Tikimės, kad kelialapius iškovos septyni plaukikai ir estafetės komanda.“

E. Vaitkaitis pasidžiaugė operatyviu federacijos organizaciniu darbu. Visi kilę klausimai sprendžiami laiku, įsi-gyta medicinos įrangos.

Sunkiosios atletikos rinktinės vyr. treneris Bronislavas Vyšniauskas vylėsi, kad galbūt greit išspręs Aurimo Didžbalio suspendavimo klausimas. Trenerį optimistiškai nuteikė Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos atstovo pasisakymas. „Gal bus daugiau tvarkos?“ – svarstė B. Vyšniauskas. Sunkiaatlečiams patekti į žaidynes bus sunku, nes reikia dalyvauti net šešeriose kontrolinėse varžybose, kurios vyks labai toli nuo Lietuvos. Kelionės bus brangios. „Mes dirbam, nepuolam į paniką. O labiausiai neramina pamainos rengimo klausimai: kaip išlaikyti jaunus sportininkus, kuriems daug ko reikia, o pinigų nėra?“ – klausė B. Vyšniauskas.

Šiuolaikinės penkiakovės vyr. treneris Andrejus Zadneprovskis taip pat apgailėstavo, kad sunaikinta buvusi stipri Lietuvos olimpinio sporto

centro sistema. „Dirbant drauge su LOSC mūsų federacijai buvo geriausi metai, – patikino A. Zadneprovskis. – Noriu padėkoti daktarams, kad jie daug padeda sportininkams vien iš draugiškumo.“

Po operacijos jau atsigavo ir treniruojasi olimpinė čempionė Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė. „Atliekant medicininius tyrimus jai daug padėjo LTOK“, – sakė A. Zadneprovskis. Tarp pretendentų į Tokijo žaidynes yra keturios penkiakovininkės. Be jau minėtos Lauros, ketvertuką dar sudaro leva Serapinaitė, Gintarė Venčauskaitė ir Aurelija Tamašauskaitė. Ir tik vienas vyras – Justinas Kinderis.

Tekvondo federacijos gen. sekretorius Žymantas Bražiūnas sakė, kad jų sporto šaka yra ieškojimų kelyje: tobulinamos taisyklės, viskas daroma, kad būtų kuo įdomiau žiūrovams. Atranka labai sudėtinga. Vienintelė lietuvė kandidatė į žaidynes Klaudija Tvaronavičiūtė pasirašė sutartį su tekvondo tyrimų centru Vokietijoje, ten treniruojasi. Dabar Klaudija olimpiniam reitinge yra 40-ta, bet reikia pakilti dar gerokai aukščiau.

50-mečio proga buvo pasveikintas šaudymo treneris Germanas Bogdanovas.

INFORMACIJA, PATARIMAI

LTOK olimpinio sporto direktorius Einius Petkus pristatė LTOK lėšų, skirtų individualių sporto šakų Tokijo olimpinė žaidynių rinktinė kandidatų mokomajam sportiniam darbui ir parengiamosioms varžyboms 2019 m., paskirstymo kriterijus. Informavo,

kad atskirai numatytos lėšos mediciniam aptarnavimui.

Apie olimpinės rinktinės medikų pagrindinius tikslus ir uždavinius, rengiantis Tokijo olimpinėms žaidynėms, pasisakė Lietuvos olimpinės rinktinės vyr. gydytojas Dalius Barkauskas. „Sporto medicinos amato principas toks: kas penkeri metai reikia keistis iš pagrindų“, – priminė sporto medikas.

Lietuvos olimpinio fondo direktorius Mantas Marcinkevičius supažindino su olimpinės simbolikos, atributikos, aprangos ir sportininkų įvaizdžio taikymo gairėmis. Pasakė, kas, kur ir kada gali naudoti LTOK, „LTeam“ ženklus bei kitus olimpinis simbolius. Jis informavo apie būsimą naują sutartį su sportinės aprangos gamintojais iš kaimyninės Lenkijos.

Apie sportininkų, juos aptarnaujančių specialistų Lietuvoje rengiamus kvalifikacijos kėlimo kursus, galimybes juose tobulintis pranešimą skaitė LTOK kvalifikacijos programų vadovė Agnė Vanagienė.

LTOK olimpinio švietimo direktorė Vita Balsytė pristatė olimpinio švietimo veiklas, vienijančias įvairaus amžiaus vaikus ir jų pedagogus. Pasidžiaugė, kad šioje švietėjiškoje veikloje noriai dalyvauja olimpiečiai.

Apie kovą už švarų sportą, apie sportininkus tykančius pavojus kalbėjo Lietuvos antidopingo agentūros gydytoja Rūta Banytė. Be kitų patarimų, ji perspėjo atidžiai skaityti etiketes, nes net to paties pavadinimo vaistų sudėtis įvairiose šalyse neretai skiriasi. ■

”
PRISIMINIAU, KAIP SĖKMINGAI LOSC SPRENDĖME TADA DAR 14-MEČIO ANDRIAUS GUDŽIAUS PROBLEMAS, SU CENTRO PAGALBA JIS AUGO IR PASIEKĖ DABARTINIŲ AUKŠTUMŲ. PANAIKINTI LOSC BUVO NUSIKALTIMAS.

VACLOVAS KIDYKAS

IŠ SARAJEVO – SU SIDABRO MEDALIU

VASARIO 9 D. VILNIAUS ORO UOSTE SAVO KELIONĘ Į EUROPOS JAUNIMO ŽIEMOS OLIMPINĮ FESTIVALĮ SARAJEVE PRADĖJO 11 JAUNŲJŲ LIETUVOS SPORTININKŲ, PASIRYŽUSIŲ PADEMONSTRUOTI GERIAUSIĄ, KĄ GALI. NE VISI SPORTININKŲ PLANAI PAVYKO, TAČIAU VIENAS MEDALIS Į LIETUVĄ ATKELIAVO – JĮ VASARIO 16-ĄJĄ Į GIMTINĘ PARVEŽĖ SNIEGLENTININKAS MOTIEJUS MORAUSKAS.

GEDAS SAROČKA

Į talentingiausių Europos 16–18 metų sportininkų žiemos festivalį Bosnijoje ir Hercegovinoje iš Lietuvos išvyko po keturis slidininkus ir biatlonininkus, dvi kalnų slidininkės ir vienas snieglenčių sporto atstovas. Dvylikta komandos nare turėjusi būti dailiojo čiuožimo atstovė Paulina Ramauskaitė liko Lietuvoje dėl traumos – kaunietei skilo kairės pėdos kaulas.

Lietuvos komandą į varžybas išlydėjo laikinoji Kūno kultūros ir sporto departamento vadovė Kornelija Tiesnesytė. „Sportininkai nemėgsta ilgų kalbų, todėl šnekėsiu trumpai: linkiu sėkmingai pasivaržyti, nugalėti save, pagerinti savo asmeninius rezultatus“, – sakė K.Tiesnesytė.

KKSD vadovė snieglenčininkui Motiejui Morauskui įteikė Lietuvos vėliavą – šis sportininkas Vilniaus oro uoste oficialiai buvo paskelbtas Lietuvos

delegacijos vėliavnešiu. „Vėliavą nešime aukštai, stengsimės tų, kuriems rūpime, nenuvilti“, – prieš skrydį pradėjo Motiejus.

Kelionė į Sarajevą truko beveik 10 valandų, o jos pradžioje nedrąsiai vieni į kitus besižvalgę Lietuvos žieminukai į festivalio kaimelį žengė kaip tikra komanda. Keturių žvaigždučių viešbutyje sportininkai ir treneriai apsigyveno po du arba tris kambarįje, maitinosi triskart per dieną, galėjo nemokamai naudotis sporto sale, baseinu, pirtimi ir, kas svarbiausia paaugliams, nemokamu internetu.

ATIDARYMAS

Vasario 10-osios rytą Sarajeve įvyko spaudos konferencija, kurioje Europos jaunimo žiemos olimpinio festivalio organizacinio komiteto prezidentas Jozefas Liba informavo, kad žaidynėms pasirengta. Tą patvirtin-

dami dienos pabaigoje 1500 jaunųjų sportininkų iš 46 Europos valstybių oficialiai festivalį atidarė olimpiniam garsaus futbolininko Asimo Ferhatovičiaus vardu pavadintame stadione. Sportininkai į stadioną atvyko specialiais festivalio autobusais lydimi vietos policijos.

Drauge su bendraamžiais atidarymo ceremonijoje žygiavo ir aštuoni Lietuvos sportininkai, šalies vėliavą bene aukščiausiai iš visų vėliavnešių iškėlęs nešė aukštaūgis snieglenčininkas M.Morauskas.

„Tokioje didelėje ceremonijoje dalyvavau pirmą kartą. Nešiau Lietuvos vėliavą. Man tai garbė. Tikiu, kad tai garbė visai snieglenčininkų bendruomenei“, – sakė M.Morauskas.

Olimpiniam stadione jaunuosius Lietuvos sportininkus iš garbės svečių

M.Morausko
šuoelisMotiejus su tėčiu ir
treneriu A.MorauskuAtidarymo
iškilmės

Gedo Sarokkos nuotr.

Lietuvos
rinktinė

tribūnos sveikino Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė, Tarp-tautinio olimpinio komiteto narė Daina Gudžinevičiūtė bei LTOK generalinis sekretorius Valentinas Paketūras.

Tiek Motiejus, tiek kiti Lietuvos komandos nariai pirmąją dieną Bosnijoje ir Hercegovinoje praleido kalnuose – pirmose treniruotėse išbandė trasas, atsivežtus įrankius, retesnių deguonį.

„Trasa lengva, be didesnių pakilimų. Vaikinių su staigiais posūkiais, maniškė – visiškai lygi. Pasirodė, kad net Ignalinoje būna sudėtingiau. Tik šaudymo metu labai keitėsi vėjo kryptis. Jei taip bus ir per varžybas, visi dalyviai turės bėdų“, – po 1500 m aukštyje surengtos treniruotės sakė biatlonininkė Sara Urumova.

MEDALĮ ŽADĖJO IR LAIMĖJO

Europos jaunimo olimpiniam žiemos festivalyje tiek dalyvius, tiek organizatorius stebino oro sąlygos. Nors buvo momentų, kai dėl snigio iš Sarajevo nekilo lėktuvai, tačiau visos varžybos įvyko.

Prastas oras nesutrukdė M.Morauskui. Akrobatinio nusileidimo („slopestyle“) varžybų atrankoje Motiejus puikiai išnaudojo savo stipriąsias sa-

vybes, jau pirmuoju bandymu pelnė 86 taškus ir užsitikrino vietą pusfinalyje (kaip vėliau paaiškėjo, pateko tiesiai į finalą).

„Savo grupėje Motiejus buvo trečias, todėl su dar dviem sportininkais iš grupės pateko tiesiai į finalą. Šuoelis buvo labai kokybiškas. Tarp visų dalyvių mūsų rezultatas penktas. Finalui planuojame sudėtingesnę programą“, – po pasirodymo sakė Motiejaus tėtis ir treneris Artūras Morauskas.

Finalo mūsiškis liko per plauką nuo medalio. Surinkęs 85,75 balo ilga-plaukis iš sostinės Pilaitės mikrorajono užėmė ketvirtą vietą. Nuo bronzos lietuvį skyrė vos 0,25 balo. Nugalėjo šveicaras Nickas Puenteris (91,25 balo), antrą vietą užėmė belgas Julesas de Slooveris (88,50), trečią – norvegas Sebastianas Vikas (86,00).

„Likau ketvirtas. Tai reiškia, kad yra kur tobulėti“, – sužinojęs rezultatus šiek tiek nusiminė Lietuvos snieglen-tininkas.

Valentino dieną M.Morauskas stojo į kovą antroje rungtyje ir laimėjo sidabro medalį didžiojo šuolio („big air“) varžybose. Tai buvo vienintelis Lietuvos komandos apdovanojimas, pelnytas Bosnijoje ir Hercegovinoje.

Kvalifikaciniame etape lietuvis pirmuoju bandymu pademonstravo vertikalų 900 laipsnių apsisukimo per galą pagriebus lentos galą šuolį („back side 9 tail grab“). Teisėjai triuką įvertino 88,33 taško. Tai garantavo vietą tarp dvylikos stipriausių.

Finalo Motiejus pirmuoju bandymu atliko tą patį „back side 9 tail grab“ šuolį, už kurį gavo 91 tašką. Antrąjį vilniečio vertikalų 1080 laipsnių apsisukimo per lentos priekį su lentos sugriebimu už vidurio šuolį („front side 10 indie grab“) teisėjai įvertino 92 taškais. Trečiasis mūsiškio triukas – vertikalus 1080 laipsnių apsisukimas per galą pagriebus lentos vidurį išorine ranka („back side 10 mude“) baigėsi netiksliu nusileidimu.

Sudėjęs dviejų skirtingų šuolių sumą M.Morauskas gavo 183 taškus ir bendroje įskaitoje užėmė antrą vietą, į priekį praleisdamas tik prieš porą dienų jau triumfavusį šveicarą N.Puenterį (184,25 tšk.).

„Nerealus jausmas. Tikėjau, auko rezultato, bet podiumas visada pakylėja. Lietuvai, manau, padariau puikų darbą. Mums labai reikėjo šito medalio“, – po apdovanojimo ceremonijos emocijų neslėpė M.Morauskas.

„**ŠIAME SPORTE MANE LAIKO MEILĖ SNIEGLENTĖMS. MAN TAI NETGI NE SPORTO ŠAKA. MAN TAI – KAIP HOBIS, KUR RŪPI NE JĖGA IR IŠTVERMĖ, O STILIUS IR FANTAZIJA.**

MOTIEJUS MORAUSKAS

KODĖL NE KREPŠINIS?

Motiejų į snieglenčių sportą atvedė jo treneriu tapęs tėtis. „Tai, kad tėtis yra mano treneris, gerokai sunkiau, tenka suderinti sportą ir šeimyninį gyvenimą“, – prisipažino Motiejus. Jaunajam snieglenčininkui pritarė tėtis A.Morauskas: „Psichologiškai sunku. Negali sakyti, kad trukdo, bet ir nepadeda.“

Vilniaus Jono Basanavičiaus gimnazijos dešimtokas neslėpė, kad suderinti sportą ir mokslus gana sudėtinga, o dėl įtempto treniruočių ir varžybų grafiko dažniausiai nukentčia mokslai.

„Šiame sporte mane laiko meilė snieglenčiams. Man tai netgi ne sporto šaka. Pavyzdžiui, bėgimas ar šuolis į aukštį reikalauja daug darbo ir kančių treniruotėse, o snieglenčiams dauguma užsiima todėl, kad tai linksma. Man tai – kaip hobis, kur rūpi ne jėga ir ištvermė, o stilius ir fantazija. Čia mane „veža“ adrenalinas ir pasidžiavimo jausmas, kai atlieku naują triuką ir gerai pasirodau varžybose, – sakė festivalio vicečempionas. – Planuose yra ir 2022 m. Pekino žiemos olimpinės žaidynės, o 2020 m. Tokijo vasaros olimpiadą paliksiu sesei Modestai“, – šmaikštavo 195 cm ūgio Motiejus.

Priminsime, kad Modesta Morauskaitė – viena stipriausių Lietuvos 400 m bėgikų, 2011 m. Europos jaunimo vasaros olimpinio festivalio čempionė.

IŠGYVENIMO MOKYKLA

Į tikrą pragarą pirmąją varžybų dieną pateko kalnų slidininkės. „Tokių oru dar nebuvo tekę varžytis. Tai panėšėjo į išgyvenimo mokyklą, o ne į slalomo varžybas. Prie snygio ir pūgos betruko tik žaibo“, – taip juokaudamos po slalomo finišo kalbėjo Lietuvos kalnų slidinėjimo komandos narės ir trenerė Anžela Aleksandravičienė. Varžybų metu pridrebė apie 30 cm sniego, matomumą sunkino ir stiprus vėjas.

Smiltė Bieliūnaitė slalomo varžybose po pirmojo nusileidimo buvo 40-a (54,13 sek.), po antrojo 34-a (1 min. 0,38 sek.) ir galutinėje įskaitoje tarp 102 dalyvių užėmė 34 vietą.

„Pirmajame nusileidime padariau klaidą, praradau porą sekundžių, tad tikrai galėjo būti geriau. Antrajame važiavime sąlygos buvo ypač sunkios, į priekį matėme tik trejus vartus. Purus sniegas irgi darė savo. Įdomus jausmas. Esu sportavusi esant 25 laipsniams šalčio, bet drebiant tokiam snygiui – ne“, – sakė S.Bieliūnaitė.

Dorotėja Juknevičiūtė po pirmojo

Kalnų slidininkės S.Bieliūnaitė ir D.Juknevičiūtė

Slidininkų varžybos

Lietuvių palaikymo grupė. Iš kairės: V.Paketūras, L.Vanagienė, D.Gudzinevičiūtė, E.Petkus

nusileidimo buvo 61 vietoje (1 min. 1,94 sek.), po antrojo – 48-a (1 min. 9,70 sek.) ir bendroje įskaitoje užėmė 48 vietą.

„Varžybos prasidėjo lietumi, vėliau ėmė snigti ir šalti. Buvo šalta, momentais nejučiau rankų. Tai buvo sunkiausias oro sąlygos mano gyvenime. Bet renginys – labai kokybiškas ir smagus“, – šypsojosi D.Juknevičiūtė.

Europos jaunimo olimpinio žiemos festivalio nugalėtoja tapo austrė Magdalena Egger (dvių nusileidimų suma – 1 min. 40,70 sek.).

Po dienos pertraukos vykusios dižiojo slalomo varžybos Lietuvos kalnų slidininkėms baigėsi daug anksčiau, nei jos tikėjosi. Varžybose, kurios vyko toje pačioje trasoje kaip ir 1984 m. Sarajevio olimpinėse žaidynėse, abi lietuvės dėl didelio greičio nepataikė į vartus.

„Smiltė pirmą trasos dalį įveikė labai gerai, tačiau iki finišo likus 6–7 vartams nespėjo į kitus vartus. Reguodama į varžovių pajėgumą ir rodumus rezultatus, Smiltė važiavo „va bank“. O Dorotėjai atsitiko viena dažniausių techninių klaidų – pagavo vidinę slidę, griuvo ir nebegalėjo tęsti varžybų. Šiandien abi auklėtinės nefinišavo, bet pirmasis startas buvo gana geras – planą įvykdėme. Čia buvo labai stiprios varžovės. Jau-

nimui tokie renginiai būtini: leidžia įvertinti savo galimybes, pamatyti geriausius bendraamžius ir neabejotinai skatina toliau treniruotis“, – sakė A.Aleksandravičienė.

ŠŪVIAI SKRIEJO PRO ŠALĮ

Jaunieji Lietuvos biatlonininkai apie medalius nekalbėjo. Prieš festivalį jų deklaruotas tikslas buvo itin atsargus – aplenkti kuo daugiau varžovų. Vis dėlto už nugaros jų liko mažiau nei priekyje.

Vaikinų 7,5 km sprinto varžybose su dviem ugnies linijomis 55 vietą užėmė tris kartus į taikinį nepataikęs Gytis Mikoliūnas (28 min. 22,4 sek.). Darius Dinda (4 netaiklūs šūviai) užtruko trasoje 28 min. 51,8 sek. ir užėmė 64 vietą, o keturis kartus prašovęs Romualdas Aleksandrovas (29 min. 17,2 sek.) liko 70-tas. Iš viso varžybose dalyvavo 88 sportininkai.

Tik kartą šaudydama suklydusi S.Urumova 6 km sprinto trasoje užtruko 29 min. 3,1 sek. Vieną baudos ratą sukusi mūsiškė tarp 78 dalyvių užėmė 71 vietą. Geresnio rezultato ji tikėjosi 10 km individualiose varžybose, tačiau Saros planus sujaukė pakilusi temperatūra ir komandos medikų verdiktas nestartuoti.

12,5 km varžybos su keturiomis ugnies linijomis, turėjusios tapti komandos lyderio G.Mikoliūno ga-

Lietuvos biatlonininkai

Saulius Čibos nuotr.

Sutiktuvės Vilniaus oro uoste. M.Morauską pasitiko ne tik sesuo Modesta, bet ir mylimas augintinis

limybe sužibėti, vėl subliūško. Visi trys lietuviai Balkanų kalnuose šaudė itin netaikliai. Greičiausias trasoje vėl buvo komandos lyderis G.Mikoliūnas. Pro šalį šovęs net aštuonis kartus, Gytis sugebėjo užimti 55 vietą (52 min. 10,8 sek.). 10 kartų į taikinį nepataikęs R.Aleksandrovas (55 min. 56,7 sek.) užėmė 76 vietą, o D.Dinda (56 min. 15,6 sek.) su 12 netikslių šūvių liko 78 vietoje.

Varžybas, prašovę tik vieną kartą, laimėjo vokiečiai Hansas Koellneris (42 min. 47,3 sek.).

„Pasirodymas nebuvo toks, kokį planavau. Šaudymas yra mano stiprioji pusė, tačiau būtent jis šiandien pakišo koją. Šiais metais šaudžiau gerai, paskutiniuose trijuose startuose per keturias šaudymo linijas prašoviau vos po vieną šūvį. Šiandien nesisekė. Festivalis šiomis varžybomis mums baigėsi. Buvo gera patirtis, yra iš ko daryti išvadas“, – po finišo sakė Anykščiuose gyvenantis ir besitreneruojantis G.Mikoliūnas.

APLENKĖ LATVIUS

Olimpinė čempionė Vida Vencienė buvo ta, kuri 1988 m. Kalgaryje Lietuvos slidinėjimą pakėlė į neregėtą aukštumą. Lietuvos komandos misijos vadovo pavaduotoja Sarajeve patarinėjo mūsų jaunimui. Šalyje, kurioje tikra žiema trunka pusantro mė-

nesio, sublizgėti tarptautinėje arenoje labai sunku, tačiau bandančių yra. „Slidinėjimas gražus, bet labai sunkus sportas. Lenkiu galvą prieš kiekvieną, kuris juo užsiima. Nors mūsų jaunimas nebuvo greičiausias, gražių epizodų jų pasirodymuose ir perspektyvą įžvelgiau“, – sakė V.Vencienė.

Lietuvos slidininkai Emilija Siavro, Fausta Repečkaitė, Edvinas Šimonutis ir Gabrielius Paukštė dalyvavo trejose varžybose. Bene įdomiausia rungtis – paskutinę dieną vykusio komandinė estafetė. Čia lietuviai patys sau išsikėlė tikslą aplenkti kaimynę Latviją. Ir jiems pavyko. Lietuvos ketvertukas užėmė 20 vietą – viena pozicija aukštesnę nei latviai.

Iš viso 20 km, kiekvienas po 5 km, lietuviai įveikė per 1 val. 14 min. 53,5 sek. Bendraamžius iš kaimyninės Latvijos mūsiškiai aplenkė 9 sek. Varžybose triumfavo Norvegijos slidininkai (1 val. 2 min. 1,04 sek.).

„Pagrindinis šios dienos tikslas buvo nepralaimėti latviams ir pakovoti su dar viena kita komanda. Bulgariją aplenkėme, tačiau nepavijome Islandijos. Važiavau pirmame estafetės etape, dalyvavau masiniame starte, visą distanciją laikiausi su lyderiais arba visai šalia jų. Kiekvienas šiandien padarėme tai, ką galime. Nors rezultatas nėra aukštas, patirties pasisėmė-

me daug ir ilgam“, – sakė komandos lyderis E.Šimonutis.

Komandinėje estafetėje būta ir daugiau lietuviškų akcentų. Islandijos slidinėjimo komandos treneriu dirba buvęs Lietuvos rinktinės narys, Solt Leik Sičio olimpinis žaidynių dalyvis Vadimas Gusevas. Jo auklėtiniai finišavo 18 vietoje.

Pirmąją festivalio dieną E.Siavro ir F.Repečkaitė įveikė 5 km laisvuju stiliumi, G.Paukštė ir E.Šimonutis – 7,5 km. Edvinas nuotolį baigė per 22 min. 42,2 sek. ir liko 64-as. G.Paukštė tarp 92 dalyvių buvo 83-ias (24 min. 1,1 sek.). Greičiausiai 7,5 km šliuozė norvegas Kirkebergas Martinas Morkas (19 min. 47,3 sek.). 5 km merginų lenktynėse nugalėjo šveicarė Anja Weber (14 min. 51,5 sek.). E.Siavro (19 min. 1,3 sek.) ir F.Repečkaitė (19 min. 28,9 sek.) atitinkamai užėmė 72 ir 75 vietas.

E.Siavro – 70-ta, E.Šimonutis – 70-tas. Taip Lietuvos slidininkai pasirodė 7,5 ir 10 km lenktynėse klasikiniu stiliumi. Merginų varžybose prie starto stojo 78 slidininkės, vaikinių – 87. Vaikinių varžybas laimėjo prancūzas Florianas Perezas (30 min. 37,8 sek.). Nuo lyderio E.Šimonutis atsiliko 7 min. Merginų lenktynėse nugalėjo šveicarė A.Weber (25 min. 22,5 sek.). E.Siavro lyderei pralaimėjo 9 min. 47 sek.

4

MEDALIAI

Tokio rango jaunimo varžybose Lietuva debiutavo 1995 m. II Europos jaunimo žiemos olimpinėse dienose Andoroje. Tąkart mūsų delegacijoje buvo vos trys sportininkai.

M.Morausko Sarajeve iškovotas sidabro medalis yra ketvirtasis Lietuvos apdovanojimas, pelnytas Europos jaunimo žiemos olimpinuose festivaliuose. Pirmąjį medalį 2001 m. Vuokatyje, Suomijoje, iškovojo slidininkė Irina Terentjeva. Ji 10 km distancijoje finišavo antra. Antrąjį, taip pat sidabrinį, Lietuvai pelnė biatloninkė Gabrielė Leščinskaitė. Ji 2013 m. Brašove, Rumunijoje, antra kirto 10 km varžybų finišo liniją.

Pirmasis ir kol kas vienintelis Europos žiemos olimpinio festivalio aukšą iškovojęs lietuvis – čiuožėjas trumpuoju taku Salvijus Ramanauskas. Jis 2017 m. Erzurume, Turkijoje, triumfavo 500 m nuotolio varžybose.

PASKUTINIO TAŠKO DAR NEDEDA

JAU TREČIĄ DEŠIMTĮ METŲ KARJERĄ TĘSIANTI VIENA TITULUOČIAUSIŲ EUROPOS STALO TENISININKIŲ VIS DAR MĖGAUJASI ŽAIDIMU IR TAI JAI NELEIDŽIA GALUTINAI BAIGTI ILGOS SPORTINĖS KARJEROS. NORS PRIEŠ PORĄ METŲ BANDĖ TĄ DARYTI.

LINA DAUGĖLAITĖ

Vytauto Dranginio nuotr.

R.Paškauskienė yra žaidusi visose aukščiausio lygio varžybose

„Dedu taškus ir vis nepadedu paskutinio: kol dar visai sekasi, dar žaidžiu ir klube. Atrodo, dar viename čempionate sužaisiu, tada dar viename. Taip laikas eina, ateina Europos čempionatas, paskui – pasaulio, o aš vis negaliu pabaigti“, – šypsosi kovo pabaigoje 42-ąjį gimtadienį švęsianti stalo tenisininkė Rūta Paškauskienė.

Ir šiandien jos galvoje ne tik atstovavimas Vengrijos čempionių komandai, bet ir antrosios Europos žaidynės, kurios vasarą vyks Minske. Ar dalyvaus žaidynėse, paaiškės kovo mėnesį.

Be to, R.Paškauskienė yra įtraukta į olimpinių kandidatų sąrašą. „Jeigu prieš trejus metus kas būtų pasakęs, kad dar kartą žaisiu olimpinėse žaidynėse, būčiau pasijuokusi, bet laikas eina ir dabar atrodo, o kodėl ne?“ – mintimis Tokijo žaidynių link nuklysta R.Paškauskienė.

Į ligšiolinį stalo tenisininkės dosjė įrašytos trejos olimpinės žaidynės: Atlantos, Sidnėjaus ir Pekino. Į Londono olimpinės žaidynės neišvyko, nes laukėsi antrojo sūnaus, o Rio de Žaneiras apmaudžiai nuplaukė pakeitus olimpinės atrankos sistemą, kuri buvo paini ir sudėtinga. „Atsimenu, kai vyko atranka į Rio, treneriai

ir žaidėjai sėdėjo ir galvojo, kaip čia bus, dvejojo, kiek iš Europos stalo tenisininkų pateks, kiek komandų papuls – iki paskutinio momento nieko nežinojome. Visiškas chaosas“, – priešolimpines peripetijas prisiminė veteranė, kuri šiandien ir vėl pasiryžusi savo jėgas išmėginti olimpinėje atrankoje.

Pasak pajėgiausios Lietuvos stalo tenisininkės, kuri pasauliniame reitinge šiandien rikiuojasi 133-ia, patekti į Tokijo žaidynes pagal reitingą bus sunku. „Visą laiką labai sunku buvo, nes nedaug žaidėjų taip patenka. Dar vyksta Europos atrankos varžybos. Atrankoje planuoju dalyvauti, bandysiu patekti į žaidynes“, – patikina stalo tenisininkė. Patyrusi žaidėja sako, kad dabar stalo teniso olimpinė atrankos sistema panaši į teniso: reikia važiuoti į visus turnyrus ir rinkti taškus. „Nesvarbu, ar tu prieš pirmą pasaulio raketę laimi, ar prieš penkiasdešimtą – gauni tiek pat taškų. Kuo daugiau važiuoji, tuo geriau. O anksčiau, būdavo, sužaidi vieną turnyrą ir paskui tris mėnesius gali nežaisti, nes jau turi rezervuotą vietą“, – lygina R.Paškauskienė.

ŽAIDIMU PATENKINTA

Kodėl ilgametę stalo tenisininkę vilioja dar vienos olimpinės žaidynės?

„Nes žaidžiu visai gerai. Jeigu jausčiau, kad jau metai, nežaisčiau. Iš tikrųjų jau daug metų, bet matau, kad žaidžiu nė kiek ne blogiau nei jaunos žaidėjos. Mano geriausiais laikais buvo atėjusių labai daug gerų jaunų žaidėjų. Dabartinės dvidešimtmetės treniruojasi dieną naktį, bet jos niekuo nėra geresnės, aš visai neblogai jaučiuosi. Aš dar gerai žaidžiu“, – savo jėgomis patikinti sportininkė.

Įrodymų, kad Rūta vis dar žaidžia puikiai, toli ieškoti nereikia: štai su ilgamėčiu partneriu iš Serbijos Aleksandru Karakaševičiumi praėjusį rudenį vykusių Europos pirmenybių mišrių dvejų metų varžybose iškovojo bronzos medalį. Ir tai buvo jau 18-asis jos Europos čempionate pelnytas apdovanojimas.

Savo kartos varžovės lietuvė šiandien gali suskaičiuoti ant pirštų. Kokia R.Paškauskienės ilgaamžiškumo paslaptis? „Nepersistengti, – nusijuokia ji ir susimąsto. – Jeigu prisiziūri, turi duomenis... Stalo tenisas – ilgaamžė sporto šaka. 40-ies, 45-erių sulaukę vyrai dar gerai žaidžia aukšto lygio varžybose. O moterys turbūt anksčiau išeina dėl kitų priežasčių – vaikų, šeimos. Kadangi mano šeima – tėtis, mama – sportiška, jie mane palaiko, sudaro galimybę sportuoti, taip ir

išeina. Negalvoju pati niekada, kad taip bus“, – prisipažįsta Rūta.

VISIEMS GERAI

R.Paškauskienė džiaugiasi, kad šiandien gimtajame Kaune yra su kuo treniruotis. „Dabar gerai Kaune: privažiavo studijuoti vaikinių iš Panevėžio, Šiaulių, Jonavos – ir man, ir jiems gerai“, – sako sportininkė, prisimindama, kaip vargo prieš porą metų, kai neturėjo Kaune treniruočių partnerių.

Stalo tenisas – vis dar pagrindinė R.Paškauskienės veikla, papildomais darbais ji neužsiima. „Mano darbas – į treniruotę nueiti, o po to tiek reikalų! Du vaikai, juos reikia suvežioti, sužiūrėti, o vakare aš jau būnu pavargusi“, – šypteli moteris, kuri treniruojasi penkis kartus per savaitę. „Kartais atrodo, kad, kaip sako tenisininkai, nejučiu kamuolio, žaidimo. Tada daugiau pažaidžiu tenisą. O kartais jaučiu, kad neturiu jėgos kūne. Buvo etapas, kad kaip makaronas jaučiausi. Tada nueinu fiziškai padirbėti. Stengiuosi ir tą, ir tą suderinti“, – apie savo treniruotes pasakoja stalo tenisininkė.

Tačiau apskritai, patikina sportininkė, dabar daug lieti prakaito jai nebereikia. „Nežinau, ar tai iš seno padarytas įdirbis, ar tai kažkokie stalo teniso gabumai, bet aš net negaliu tiek žaisti, kiek anksčiau, atlaikyti tokių treniruočių krūvių. Bet dabar man nedaug reikia. O prieš kokią rimtą startą labai gerai nuvažiuoti į treniruočių stovyklą užsienyje, kur nėra šeimos rūpesčių. Užtenka penkių dienų arba savaitės, bet per tas dienas daug pasiimu – tada puikiai jaučiuosi“, – pasakoja sportininkė.

LYGIS KRITO

Maždaug kartą per mėnesį lietuvė keliauja į Vengriją ginti šios šalies čempionių – Budapešto klubo „Postas“ garbės. Ankstesniais metais žaidusios Čempionų lygoje, šiemet Vengrijos čempionės žaidžia tik „Super“ lygoje, kur susitinka su varžovėmis iš Čekijos, Kroatijos ir Austrijos.

„Apskritai vengrių lygis kritęs. Trys komandos dar kruta, bet anksčiau vengrės juk Europoje pirmavo. Šiemet mūsų komandos tikslai – laimėti Vengrijos lygą, o „Super“ lygoje užimti prizinę vietą, nes Kroatijos komanda prisipirkusi kinių, jos neįmanoma nugalėti“, – apie klubinį gyvenimą pasakoja R.Paškauskienė.

PRIE RINKTINĖS VAIRO

Dveji metai, kai R.Paškauskienė į rankas atiduotas Lietuvos stalo tenisininkių rinktinės vairs. Ji sako, kad tai greičiau simbolinės pareigos, nes

R.Paškauskienė už pergales yra gavusi ne vieną apdovanojimą

su komanda ji važiuoja į čempionatus, tik prieš juos ir viena kita stovykla būna surengiama.

Šiemet rinktinė gegužės pabaigoje dalyvaus kvalifikacinėse varžybose į Europos čempionatą. Viename pogrupyje su lietuvėmis žais turkės ir rusės. Žaidžiančios trenerės R.Paškauskienės nuomone, patekti į čempionatą, kuris vyks rudenį, lietuvėms realu.

Balandžio pabaigoje vyks asmeninis pasaulio čempionatas, kuriame bus labai sunku varžytis. Pati R.Paškauskienė puoselėja viltį šiame čempionate dar kartą išbandyti jėgas poroje su serbu A.Karakaševičiumi, su kuriuo Europos čempionatų mišrių dvejetų varžybose nuolat lipa ant nugalėtojų pakylės. Bet ar ši viltis išsipildys, dar nežinia. Ir tai priklauso ne nuo jos.

„Kai pastarąjį kartą žaidėme su juo pasaulio čempionate, mums labai nenusisekė burtai: pirmą ratą gavome kinus, gerai žaidėme, bet 3:4 pralaimėjome. Nepasisekė. Aš manau, kad mes ir pasaulio čempionate galėtume gerai sužaisti. Bet vasarą vyks Europos žaidynės, ten mišrių dvejetų varžybose turi žaisti tik su savo šalies sportininku. Tad visokiais sumetimais gali būti taip, kad Aleksandras žais su serbe. Taigi yra dvejonių – viskas nuo jo priklauso. Nors norėtūsi dar sužaisti – per Europos čempionatą, kuris vyko praėjusį rudenį, labai smagiai žaidėme. Kaip senais laikais, atrodė, kad viską galime“, – pasakoja R.Paškauskienė.

REIKIA SISTEMINIŲ POKYČIŲ

Kodėl kelis dešimtmečius žaidžianti ir kartelę užkėlusį R.Paškauskienė

Lietuvoje nesulaukia konkurento, kuris jai kibėtų į atlapus? Pati stalo tenisininkė įsitikinusi, kad pas mus nėra sistemos. „Aš turėdavau lėšų – kaip susidarydavau metų planą, taip ir važiuodavau. Bet pas mus, man atrodo, bėda ta, kad į sąrašus įtraukdavu po vieną sportininką – vieną galime išvežti, bet daugiau pinigų nėra. Turi būti konkurencija, bendros stovyklos, kad į jas vyktų penki šeši, o ne vienas sportininkas. Ir iš to vieno arba būna, arba greičiausiai – ne. Jaunus sportininkus reikia nuvežti ne į dvejas varžybas ir sakyti: „Va, matai, neparodėt rezultato, daugiau nevažiuosit.“ Reikia nuolat važinėti dvejus metus, nes rezultatas neateis per dieną. Ir tik po poros nuoseklaus darbo metų gali kažko reikalauti iš to žmogaus. Nėra sistemos.“

Nors stalo tenisas Lietuvoje – viena masiškiausių sporto šakų, Lietuvos čempionate žaidžia vaikai. „Užtektų rankų pirštų užlenkti, kiek yra suaugusių žaidėjų suaugusiųjų čempionate. Gal 16 moterų surenka Lietuvos čempionatas. Bėdų bėda. Lietuvos moterų stalo teniso padėtis labai prasta“, – apgailestauja R.Paškauskienė ir sako, kad kol nebus sisteminių pokyčių – nieko nebus.

Žvelgdama į augančias stalo tenisininkes R.Paškauskienė išskiria šešiolikmetes dvynes Korneliją ir Emiliją Ryliškytes. Jas Vilniuje treniuoja Jolanta Prūsienė, su kuria savo sportinės karjeros pradžioje žaidė ir pati Rūta. „Gerros mergaitės, darbščios, tokių iš viso dabar reta. Ir labai nori žaisti, ir tikrai gerai žaidžia. Iš jų laukiame rezultatų. Jos ir finansavimą turi, taigi eina gera linkme“, – pasidžiaugia geriausia Lietuvos stalo tenisininkė. ■

”
JEIGU PRIEŠ TREJUS METUS KAS BŪTŲ PASAKĖS, KAD DAR KARTĄ ŽAISIU OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE, BŪČIAU PASIJUOKUSI, BET LAIKAS EINA IR DABAR ATRODO, O KODĖL NE?

RŪTA PAŠKAUSKIENĖ

SPORTO IR LAISVĖS SŪKURY

„DŽIUGU, KAD PARODA SURENGTA SEIME. VADINASI, ČIA VISKAS GERAI, POLITIKAI MATO IR SPORTĄ“, – ŠALIES PARLAMENTE PRISTATYDAMAS FOTOGRAFIJŲ PARODĄ „SPORTO IR LAISVĖS SŪKURY“ SAKĖ JOS AUTORIUS FOTOGRAFAS ALFREDAS PLIADIS.

LINAS JAURYS

Seimo jungiamojame galerijoje buvo eksponuojamos 27 A.Pliadžio nuotraukos. Tai ir sportininkų portretai, ir varžybų momentai, ir netikėti kadrai.

A.Pliadis, kuris jaunystėje pats varžėsi šuolių į aukštį sektoriuje, – žinomas sporto fotografas, buvęs Lietuvos radijo ir televizijos vyriausiasis režisierius bei LRT sporto redakcijos vyriausiasis redaktorius. Jis yra dirbęs net devyniose žiemos ir vasaros olimpinėse žaidynėse, įvairių sporto šakų pasaulio ir Europos čempionatuose.

Surengti parodą parlamente fotografui pasiūlė Seimo narys Gediminas Vasiliauskas. Jis, kaip ir A.Pliadis, – buvęs lengvaatletis, Kauno lengvosios atletikos federacijos prezidentas.

„Alfredą pažįstu jau ne vienerius metus. Jei vertintume jį mokslinio laipsnio terminais, tai pavadinčiau Alfredą fotografijos profesoriumi, o jei kariniais – fotografijos generolu. Neabejoju, kad jis su fotoaparatu rankoje ne vieną kartą apkeliavo žemės rutulį“, – pristatydamas parodą kalbėjo G.Vasiliauskas.

Parodos pristatyme dalyvavo ir daugiau Seimo narių, taip pat A.Pliadžio bendražygių, bičiulių.

„Džiugu, kad politikai mato ir sportą. Ir kuo daugiau matys, tuo Lietuvoje bus įdomiau, bus daugiau sporto, o man su kolegomis – daugiau darbo“, – juokėsi A.Pliadis.

Fotografui antrino Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijos pirmininkas Kęstutis Smirnovas: „Smagu, kad Seime atsirado paroda sporto tema. Manau, reikėtų tęsti šią tradiciją. Beje, Alfredas – ne buvęs sportininkas, o sportininkas su fotoaparatu. Kai sportavau, jis yra fotografavęs ir mane.“

Seimo pirmininko pavaduotojas Jonas Liesys įteikė A.Pliadžiui padėką ir dar žodžiais padėkojo už ištvėrę, ryžtą ir sugebėjimą sekundės tikslumu pagauti lemiamą judesį, nešantį Lietuvai auksą.

Pasak Seimo nario, Europos ir pasaulio krepšinio čempiono Sergejaus Jovaišos, sportas – labai gražus dalykas. Bet jame kartais vyksta grumtynės, mūšiai, net karai. „Teko ne kartą būti priešakinėse tokių frontų pozicijose ir dažnai matyti Alfredą. Kaip gera dalyvauti kovoje, kai šalia matai pažįstamą veidą, prijuočiantį, sergantį už tave. Tai įkvepia“, – teigė dvejų olimpių žaidynių prizininkas.

Seimo narys, dukart olimpinis disko metimo čempionas Virgilijus Alekna pastebėjo, kad tai, jog A.Pliadis pats buvo sportininkas, jam padeda darbe. „Jis jaučia momentą, kada gali pagauti geriausią kadra. Kartais išties neatrodo taip gražiai per varžybas, kaip Alfredo nuotraukose. Džiaugiuosi, kad didžiuliam Alfredo archyve yra ir dalelė manęs“, – sakė V.Alekna.

Džiugu, kad nuo pirmojo numerio A.Pliadis yra ir „Olimpinės panoramos“ fotografas.

Iš kairės:
A.Vilkas,
A.Poviliūnas ir
A.Gudiškis

LOA AKADEMIKAI

SUTEIKTI GARBINGI VARDAI

Vasario 21 d. VDU Švietimo akademijoje vyko Lietuvos olimpinės akademijos ataskaitinis suvažiavimas. Jo pradžioje garbingi LOA akademikų vardai suteikti buvusiam Lietuvos olimpinės akademijos dekanui, LOA garbės nariui, LTOK patarėjui Algimantui Gudiškiui bei ilgamečiam Lietuvos edukologijos universiteto Gamtos mokslų, Sporto ir

sveikatos fakultetų dekanui, Kūno kultūros teorijos ir metodikos katedros vedėjui prof. dr. Audroniui Vilkui.

Pranešimą apie praėjusiais metais atliktus darbus perskaitė LOA prezidentas doc. dr. Artūras Poviliūnas. Šių metų LOA veiklos planą pristatė LOA viceprezidentas prof. habil. dr. Algirdas Raslanas.

SUTARTIS

IEŠKO NAUJŲ VEIKLŲ

Vasario 7 d. padidėjo Lietuvos tautinio olimpinio komiteto partnerių gretos. LTOK būstinėje susitiko Vilniaus kolegijos direktorė dr. Žymantė Jankauskienė, Pedagogikos fakulteto dekanė Vaiva Juškienė, VDU Švietimo akademijos profesorius Rūtenis Paulauskas, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, LTOK generalinis sekretorius Valentinas Paketūras, olimpinio sporto, švietimo bei užsienio ryšių skyrių atstovai. Buvo pasirašyta LTOK ir Vilniaus kolegijos bendradarbiavimo sutartis, aptartos galimos bendros veiklos.

„Esame didžiausia Lietuvos kolegija, lyderiaujanti daugelyje sričių. Sekame Europos kolegijų pavyzdžiais, ieškome naujų programų, krypčių, atsižvelgiame

į visuomenės poreikį. Žvelgdami į ateitį norime, kad kolegijos studentai turėtų galimybę savo praktines žinias realizuoti olimpinio švietimo, sporto ir kitose veiklose“, – sakė Ž.Jankauskienė.

„Džiaugiamės naujomis partnerystėmis. Visad ieškome naujų veiklų, naujų galimybių. Mūsų organizacijai svarbu, kad jauni sportininkai turėtų galimybę įgyti specialybę, tobulėtų ne tik salėse ar stadionuose, bet ir auditorijose, o baigę sportinę karjerą dirbtų treneriais, kineziterapeutais, vadybininkais“, – sakė D.Gudžinevičiūtė.

Vilniaus kolegijoje studijuoja apie 6700 studentų. Čia mokėsi ir olimpinis medalininkas Mindaugas Mizgaitis, olimpietė leva Serapinaitė, kiti žinomi sportininkai.

Po sutarties pasirašymo (iš kairės): LTOK olimpinio sporto direktorius E.Petkus, R.Paulauskas, Ž.Jankauskienė, D.Gudžinevičiūtė, V.Juškienė, V.Paketūras

MAŽŲJŲ ŽAIDYNĖS

SPORTUOJA TŪKŠTANČIAI DARŽELINUKŲ

Vasarį ikimokyklinio ugdymo įstaigose prasidėjo beveik pusmetį trukusios Lietuvos mažųjų žaidynės. Pirmajame etape startavo rekordiška daug dalyvių – 272 ikimokyklinio ugdymo įstaigos.

„Mažųjų žaidynėse vaikai ne konkuruoja, o bendrauja, žaidžia, padeda vienas kitam. Tai šventė, iš kurios kiekvienas išeina ne tik su apdovanojimu, bet ir su geriausiomis emocijomis, kurias sukelia sportas, – sakė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė. – Tikimės, kad pajutę, kiek džiaugsmo gali teikti sportas, vaikai ir ateityje rinksis aktyvų gyvenimo būdą, o mūsų visuomenė bus sveikesnė ir laimingesnė. Svarbu, kad tėveliai ne tik skatintų vaikus judėti, bet ir patys kartu užsiimtų aktyvia veikla.“

Antrojo etapo estafetėse susitiks skirtingų rajono darželių penkiamečių komandos. Vaikai bendraus, atlikdami užduotis mokysis išlaikyti kilnaus elgesio principą, džiaugtis ne tik savo, bet ir kitų pergalėmis. Kam seksis geriau, tie pateks į vieną iš keturių festivalių. Antrajame ir trečiajame etape komandas sudaro po lygiai mergaičių ir berniukų. Specialios užduotys skirtos visapusiškam vaikų fizinio savybių lavinimui.

Lietuvos mažųjų žaidynės organizuoja LTOK ir Respublikinė ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacija.

APDOVANOJIMAI

PAGERBTI
SUKAKTUVININKAI

Vasario 21 d. tradiciškai po Vykdomojo komiteto posėdžio LTOK būstinėje Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė apdovanojo jubiliejines sukaktis mininčius olimpiniam sąjūdžiui ir šalies sportui nusipelnčius žmones.

80-mečio proga LTOK pirmojo laipsnio ženklas „Už nuopelnus“ įteiktas Lietuvos tautinio olimpinio komiteto atkūrimo 1988 m. darbo grupės nariui, buvusiam sportinio ėjimo Lietuvos čempionui, Vilniaus universiteto profesoriui, habilituotam socialinių mokslų daktarui Jonui Mackevičiui ir buvusiam ilgamečiam Vilniaus Gedimino technikos universiteto Kūno kultūros katedros vedėjui, profesoriui, habilituotam mokslų daktarui, Lietuvos olimpinės akademijos

Iš kairės: A.Vilkas, D.Gudžinevičiūtė, P.Tamošauskas, J.Mackevičius, J.Paslauskas

viceprezidentui Povilui Tamošauskui.

LTOK antrojo laipsnio ženklų „Už nuopelnus“ 70-mečio proga apdovanotas profesorius, socialinių mokslų daktaras, buvęs ilgametis Lietuvos edukologijos universiteto Kūno kultūros katedros vedėjas, Gamtos

mokslų fakulteto dekanas, universiteto Senato pirmininkas Audronius Vilkas.

60-mečio proga LTOK prizų „Citius. Altius. Fortius“ apdovanotas Jonas Paslauskas, ilgametis Ignalinos kultūros ir sporto centro tarybos pirmininko pavaduotojas ir šio centro sporto skyriaus vedėjas.

Elvio Zalario nuotr.

POSĖDIS

PATVIRTINTA „OLIFĖJOS“ VEIKLOS ATASKAITA

Vasario 21 d. vyko LTOK vykdomojo komiteto posėdis. Jame patvirtinta UAB „Olifėja“ 2018 m. veiklos ataskaita, aptartas Lietuvos komandos pasirodymas Europos jaunimo žiemos olimpiniam festivalyje Sarajeve. LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė informavo apie vizitus į Lozaną, kurioje vyko Europos olimpinio komiteto Vykdomojo komiteto posėdis, Tarptautinio olimpinio komiteto narių pasitarimas bei TOK sportininkų palaikymo komisijos posėdis.

Lietuvos jaunimo komandos pasirodymą Sarajeve įvertino LTOK viceprezidentė Lilija Vanagienė. Mūsų šalies festivalyje atstovavo 11 sportininkų, snieglentininkas Motiejus Morauskas iškovojo sidabro medalį. Medalių lentelėje tarp 46 valstybių Lietuva pasidalijo 17–19 vietas su Belgija ir Estija.

Lozanoje vykusiuose TOK ir EOK posėdžiuose D.Gudžinevičiūtė dalyvavo drauge su LTOK užsienių ryšių direktore Vaida Masalskyte. Sportininkų palaikymo komisijoje akcentuota TOK 2020 m. olimpinė darbotvarkė („Olympic Agenda 2020“), apžvelgta sportininkų padėtis konkrečiose valstybėse. Naujiems TOK nariams buvo surengtas vienos dienos seminaras, o EOK VK posėdyje daugiausia dėmesio skirta artėjančioms Europos žaidynėms Minske aptarti.

Su 2018 m. UAB „Olifėja“ veikla

supažindino įmonės generalinis direktorius Antanas Muraška. Pasak jo, bendrovės apyvarta praėjusiais metais siekė 83,1 mln. eurų. Palyginti su 2017-aisiais, tai 11 proc. daugiau. Bendrovė privalomus 8 proc. (t.y. 6,6 mln. eurų) paramai ar labdarai skyrė LTOK. Lietuvos tautinį olimpinį komitetą pasiekė ir 2,565 mln. eurų pelno dividendų. Iš viso UAB „Olifėja“ LTOK biudžetą 2018 m. papildė 8,45 mln. eurų.

A.Muraška taip pat pasiūlė aptarti vasario 6 d. LTOK generalinės asamblėjos eilinėje sesijoje nuskambėjusį siūlymą sukurti UAB „Olifėja“ valdybą, informavo apie ketinimus pateikti jos steigimo modelį, narių skaičių ir konkrečias funkcijas. Po A.Muraškos pasisakymo kilo diskusija. VK nariai aptarė šiuos ir kitus LTOK generalinėje asamblėjoje pateiktus pavienių asmenų siūlymus. Vis dėlto suabejota šių siūlymų nauda. LTOK vykdomasis komitetas įpareigojo UAB „Olifėja“ vadovus pateikti galimas valdybos finansines išlaidas ir būtinumą.

„Versle taisyklės griežtos, todėl mūsų sprendimas turėtų būti greitas, aiškus ir gerai pamatuotas, nes tai susiję su LTOK nuosavybėje esančio ūkio subjekto, generuojančio pagrindines mūsų organizacijos pajamas, valdymu. Siūlau šio klausimo sprendimo neatidėlioti, kompetentingai įvertinti realią tokio

A.Muraška

organo naudą verslui, jo būtinumą bei finansines sąnaudas“, – sakė LTOK viceprezidentas bei LTOK ekonomikos komisijos pirmininkas Romualdas Bakutis.

Posėdyje aptartas vasario mėnesį Druskininkuose vykęs „LTeam“ olimpinis žiemos festivalis, pateikta informacija apie Vilniuje organizuotą TOK ir Suomijos olimpinio komiteto projekto „Naujieji lyderiai“ konferenciją, patvirtinti į Europos žaidynes Minske deleguojamų specialistų atrankos kriterijai.

Elvio Zalario nuotr.

KNYGA

DOVANA NE TIK KOLEKCIININKAMS

LTOK tęsia gražias leidybos tradicijas. Šių metų pradžioje pasirodė dar viena vertinga knyga – „Atkurto Lietuvos tautinio olimpinio komiteto 30 metų (1988–2018) jubiliejus kolekcininkų žvilgsniu“.

Tai plačiai visuomenei ir ypač kolekcininkams skirtas leidinys, supažindinantis su LTOK per 30-metį įsteigtais apdovanojimais, pagamintais oficialiais ženkliais, proginiais ir atminimo medaliais, Lietuvos banko išleistomis proginėmis monetomis, Lietuvos pašto išleistais pašto ženklais, vokais su specialiais spaudais, LTOK leidiniais.

Knygos sudarytojai – žinomi šalies kolekcininkai Kęstutis Skerys, Rimantas Džiautas, Jonas Načiūnas bei LTOK patarėjas Algimantas Gudiškis.

LTOK apdovanojimai, medaliai

ATMINIMAS

ATSISVEIKINIMAS SU PROFESORIUMI

2019 m. sausio 22 d. mirė buvęs ilgametis Lietuvos kūno kultūros akademijos (dabar Lietuvos sporto universitetas) rektorius prof. habil. dr. Kęstas Miškinis. Jis palaidotas Kauno Eigulių kapinėse.

K.Miškinis gimė 1932 m. gruodžio 3 d. Meteliuose, Simno valsčiuje, Alytaus apskrityje. 1956 m. baigė Lietuvos kūno kultūros instituto Pedagogikos fakultetą, 1968 m. – Vilniaus pedagoginio instituto Lietuvių kalbos ir literatūros fakultetą. 1956–1959 m. mokytojas Kauno 6-ojoje vidurinėje mokykloje. 1959–1961 m. buvo Kauno S.Nėries vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotojas, 1961–1979 m. Kauno 7-osios vidurinės mokyklos direktorius.

1979–2003 m. dėstė Lietuvos kūno kultūros akademijoje (1945–1990 m. Lietuvos valstybinis kūno kultūros institutas, 1990–1999 m. Lietuvos kūno kultūros institutas), 1979–1991 m. buvo Pedagogikos ir psichologijos katedros vedėjas, 1994–1995 m. – akademinį reikalų prorektorius, 1995–2001 m. – rektorius. 2002–2007 m. dėstė Kauno technologijos, Šiaulių universitetuose. Buvo žurnalų „Sporto mokslas“, „Ugdymas. Kūno kultūra. Sportas“ redakcinių kolegijų narys. Kauno miesto pedagogų draugijos pirmininkas (1978–1992), Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto prezidentas (1998–

2001) ir viceprezidentas (2001–2011), Lietuvos olimpinės akademijos viceprezidentas (1999–2015), šios akademijos akademikas (2006), Lietuvos sporto mokslo tarybos pirmininkas (2004–2011). Parašė daugiau kaip 350 mokslinių, metodinių, publicistinių straipsnių. Profesorius rašė ir žurnalui „Olimpinė panorama“.

K.Miškinis buvo skaitytojų mėgstamas šeimotyro, sporto pedagogikos ir filosofijos knygų autorius. Svarbiausi jo leidiniai: „Pedagogikos terminų paaiškinimai“ (1982), „Prie mokyklos vairo“ (182), „Pedagogikos situacijos“ (1983), „Trenerio darbo stilius“ (1983), „Trenerio dorovinės brandos bruožai ir jų ugdymas“ (1984), „Šimtas atsakymų tėvams“ (1985), „Vadovavimo mokyklai pagrindai“ (1987), „Šeimos pedagogika“ (1993), „Trenerio etika“ (1988), „Pokalbiai su tėvais“ (2000), „Kūno kultūros ir sporto specialistų rengimo tobulinimas“ (2000), „Sporto pedagogikos pagrindai“ (2002), „Šeima pasaulio šalių kultūrose“ (2006), „Trenerio veiklos optimizavimas (su E.Skyriumi, 2005), „Trenerio pagalbininkas“ (2006), „Apie trenerius, sportą ir sportininkus“ (2010), „Treneriams ir sportininkams apie filosofiją“ ir kt.

Apdovanotas LTOK olimpine žvaigžde, LTOK šventiniu raštu „Charta Solemnis.

Pro meritis olympicis, Olimpiniiais žiedais, LTOK prizų „Citius. Altius. Fortius“, KKSD pirmojo laipsnio ordinu „Už nuopelnus Lietuvos sportui“ su grandine, TOK prizų „Sportas ir pedagogika“ ir kitais medaliais bei prizais.

OLIMPINĖ DIENA

KLAIPĖDA
2019 06 01

